

இதழ் 45

ஏப்பிரல் 21 - மே 4 1994

விலை 7/=

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின்

புதிய தேர்தல் வியூகம்

எதிர்வரும் ஜனாதிபதி மற்றும் பாராளுமன்ற தேர்தல்களை ஒட்டி ஐ.தே.க.வினர் தமது கட்சியின் வெற்றியை உறுதி செய்யும் விதத்தில் புதிய வியூகம் ஒன்றை வகுத்து வருவதாகத் தெரியவருகிறது. இப்புதிய வியூகத்தில் பல காய்கள் வேகமாக நகர்த்தப்பட்டு வருகின்றன. கட்சியின் மேல்மட்டத்தில் இருந்து கீழ் மட்டம் வரை பல மாற்றங்களை அது செய்து வருகிறது. அண்மையில் தென் மாகாண சபைத் தேர்தலில் ஏற்பட்ட படுதோல்வியின் பின் இந்த மாற்றங்களை மிகத் தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. இப்புதிய வியூகத்தில் முன்னாள் ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவின் அணியினர் முக்கிய இடங்களுக்கு நகர்த்தப்படலாம் எனவும் தெரிய வருகிறது.

இது பற்றி மேலும் பேசப்படுவதாவது, ஐ.தே.க.வினர் ஜனாதிபதி வேட்பாளரான ஜனாதிபதி விஜயதுங்க அண்மைக்காலங்களில் கடைப்பிடித்து வந்த இனவாத கோட்பாடுகளையும் சிறுபான்மையினர் மீதான வெறுப்பினையும் குறிப்பாகத் தொண்டமான் அணியினர் மீதான வெறுப்பினையும் தற்காலிகமாகவேனும் நிறுத்தி வைப்பதாக அது முடிவு செய்துள்ளது. இ.தொ.கா தொண்டமானுடனான உறவு மீளப் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது இதன் ஒருபடி நடவடிக்கையாகும்.

செயலாளர் சிறிசேன கூரே தலைமையில் வற்புறுத்தி வருகின்றனர். இது தவிர வடக்கிலிருந்து ஏற்கனவே தெரிவு செய்யப்பட்ட ஈரோஸ் குழுப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை மீளவும் பாராளுமன்றத்திற்கு அழைக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கும் ஐ.தே.கட்சியினர் வந்துள்ளனர். அண்மையில் ஈரோஸினரை நோக்கி இத்தகைய தொரு அழைப்பு அரசு தரப்பில் விடப்பட்டது தெரிந்ததே. ஏற்கனவே பிரேமதாச மீது கொண்டு வரப்பட்ட ஒழுக்கவ முடிவைப் பிரேரணையின் போது ஈரோஸினரைப் பாராளுமன்றத்துக்குள் மீளக் கொண்டு வர முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டதும் தெரிந்ததே.

இதேவேளை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் கூட கட்சி தனது நடவடிக்கைகளில் பல மாற்றங்களை செய்து வருவதாக அங்கிருந்து வரும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இதுவரை காலமும் கட்சியின் அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கும் பொறுப்பாக இருந்த ரிஸ்வி சின்ன லெப்பை ஓரங்கட்டப்பட்டு இவரது இடத்திற்கு அண்மையில் ஏறாவுர் நகர பிரதேசசபைக்கு சுயேட்சைக்குழு சார்பில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று பின்னர் ஐ.தே.கவுடன் சேர்ந்து கொண்ட அவிசாகிர் மௌலானா நியமிக்கப்பட உள்ளதாக நம்பகமாகத் தெரிய வருகிறது. இதே சமயம் ஏற்கனவே ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தமிழ்ப் பிரமுகர்களான ஈஸ்வரன் - பத்மநாதன் ஆகியோருக்கிடையில் விரிசல் ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் எதிரொலியாகவே ஈஸ்வரன் அண்மையில் இரகசியப் பொலிவாரால் கைது செய்யப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது.

முன்னாள் ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவின் மரணத்தின் பின் திட்டமிட்டு ஒதுக்கப்பட்டு வந்த அவரது குடும்பத்தினருக்கும் மற்றும் அவரது 'இன சமத்துவ', வறுமை ஒழிப்புக் கோட்பாடுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதெனவும் இது ஐ.தே.கட்சியின் வெற்றிக்கு மிகவும் அவசியமானது எனவும் கட்சியின் உயர்மட்டத்தினர் சேர்ந்த சிலர்

பெரும் நம்பிக்கையுடன் கட்சிக்குள் உள்ளிடுக்கப்பட்ட காமினி திசநாயக்க, ரொனி டிமெல் போன்றோரைச் சிறிது தூர வைத்திருப்பதே தற்போதைய நிலைமையில் புத்திசாலித்தனமானது என கட்சி உயர்மட்டம் கருதுவதாகவும் தெரியவருகிறது.

அத்துடன் தற்போது மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபராக இருக்கும் மோனகுரு சாமியை மட்டக்களப்புக்கு பொறுப்பாக நியமிக்க ஐ.தே.க.வினர் உயர்வட்டாரங்கள் முயற்சி எடுத்த வருவதாகவும், இது தொடர்பாக ஐ.தே.க. மோனகுருசாமியுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தியதாகவும் அவர் இதற்கு இணங்கியதாகவும் ஐ.தே.க.வட்டாரங்களிலிருந்து கிடைத்த தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

அண்மையில் இவர் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டு பின்னர் அவ்விடமாற்றம் ரத்துச் செய்யப்பட்டது தெரிந்ததே. இதேவேளை தேர்தலுக்கு முன்பு அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமுல்படுத்தி அதன் மூலம் மட்டக்களப்பு மக்களின் ஆதரவைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் அபிவிருத்தி வேலைகளைக் கண்காணித்து

ஆப்பிழுத்த சாமி

தொண்டா - டி.பி. விஜயதுங்க ஊடல் நீங்கியதைத் தொடர்ந்து ஐ.தே.கட்சிக்குள் காற்று ராஜாங்க அமைச்சர் செல்லச்சாமிக்கு எதிராக வீசத் தொடங்கியுள்ளதாகத் தெரியவருகிறது. தனக்கும் மத்திய மாகாணசபை உறுப்பினர்கள் எண்மருக்கும் எதிராகத் தொண்டமான் தலைமையிலான இ.தொ.காவின தேசிய சபை எடுத்த முடிவுகள் சட்டபூர்வமற்றவை என்றும் அவை தொண்டமானின் தனிப்பட்ட அதிகாரத்துவ அடிப்படையிலேயே அமைந்தவை என்றும் ஜனாதிபதிக்கு எழுதியுள்ள கடிதம் ஒன்றில் குறிப்பிட்ட செல்லச்சாமி அவர்கள், மந்திரிசபையில் இருந்து கொண்டே அரசாங்கத்திற்கு எதிராக இயங்கியதற்காகத் தொண்டமானை மந்திரி பதவியில் இருந்து நீக்கி

விடுமாறும் கேட்டிருந்தார். ஆயினும் செல்லச்சாமி அவர்களை விடத் தொண்டமான் அவர்களே சக்திமிக்கவர் என்று நம்பும் ஐ.தே.க.வினர் இப்போது செல்லச்சாமியின் கோரிக்கைக்குச் செவி சாய்ப்பதாகத் தெரியவில்லை. செல்லச்சாமி தொண்டமானை மந்திரி பதவியில் இருந்து நீக்கவேண்டும் என்று கோரியது தொடர்பாக கருத்துத் தெரிவித்த தொண்டமான் 'அவர் தனது அரசியல் சமநிலையையும் எதிர்காலத்தையும் இழந்து விட்டார். அவர் போக வேண்டிய இடம் அங்கொடை தான்' என்று குறிப்பிட்டார். செல்லச்சாமி அவர்கள் அங்கொடைக்குப் போக வேண்டுமோ இல்லையோ அவரது இன்றைய நிலை ஆப்பிழுத்த குரங்கின் நிலைதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

புதிய படைப்பிரிவுகள் மூன்று

பெட-கிழக்குப் புலிகளை முறியடிக்கும் நடவடிக்கைகளை மேலும் விரிவுபடுத்தும் நோக்குடன் ராணுவத்துள் நடவடிக்கைப் படைப் பிரிவுகள் மூன்றை நிறுவுவதற்கு முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது. இராணுவத்தின் புதிய மறுசீரமைப்புக்குக் கீழ் நிறுவப்படும் இந்தப் படைப்பிரிவுகள் மூன்றும் அநுராதபுரம், மட்டக்களப்பு இராணுவத் தலைமையகங்களுடன் தொடர்புபடுத்தப்படும். அநுராதபுரம் தலைமையகத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்படும் நடவடிக்கை படைப்

பிரிவு யாழ்ப்பாணம், ஆணையிறவு நடவடிக்கைகளுக்காகவும், மட்டக்களப்புத் தொடர்புப் படைப் பிரிவு கிழக்கு, திருகோணமலை மணலாறு நடவடிக்கைகளுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படும். இந்த விசேட படைப்பிரிவுகள் மூன்றினதும் தளபதிகளாக மேஜர் ஜெனரல் மூவர் நியமிக்கப்படுவர். அதற்காகத் தற்போதுள்ள பிரிகேடியர் பதவியிலுள்ள மூவர் மேஜர் ஜெனரல்களாகப் பதவி உயர்வு பெறுவர் என்றும் அத்தகவல் தெரிவிக்கிறது.

இலங்கைக்கு அங்கீகாரமில்லை

வாக்கி உள்ளது என்று தெரிவிக்கிறார் பூர்மாவோ பண்டாரநாயக்கா. ஐ.தே.கட்சி அரசு 1977இல் ஆட்சிக்கு வந்ததும் எமது வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளை தமது நோக்கத்திற்கேற்ப திரித்துக் கொண்டது. அதனால் இன்று உலக நாடுகள் மத்தியில் முன்பிருந்தளவு அங்கீகாரம் அதற்கு இல்லாமல் போயுள்ளது. இன்றைய எமது வெளிநாட்டுக் கொள்கை, அந்நிய உதவிகளின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அண்மையில் இலங்கை அரசு ஆர்ஜனவனாவுக்கு எதிராக இங்கிலாந்தைச் சார்ந்து நின்றது இதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாகும் என்றும் அவர் மேலும் தெரிவித்தார்.

ஐ.தே.க.வினர் வெளிநாட்டுக் கொள்கை அதற்குச் சர்வதேசீதியில் எத்தகைய மதிப்புமற்ற நிலையை உரு

ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம் கூடி முயங்கப் பெறின் -குறள்

யாருக்கு எதில் அக்கறை

சந்திரசேகரனின் அறிக்கை தொடர்பாகச் சில கேள்விகள் - அறுவைக்குமரன்

சந்திரசேகரன் தனது சர்ச்சைக்குரிய பிணை -விடுதலை பற்றி அண்மையிலே "வீரகேசரி" பத்திரிகையில் அறிக்கை ஒன்று விடுத்திருந்தார். அதிலே தன்னை விடுதலை செய்தவர்களின் நோக்கத்திலே அரசியல் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதிலே தனக்கு அக்கறை இல்லை எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இரவு முழுவதையும் விபச்சாரியின் விடுதியிலே கழித்த ஒருவன் கையுங்க ளவுமாக மாட்டிக் கொண்டவுடன் "இது விபச்சார விடுதியா இல்லையா என்பதிலே எனக்கு அக்கறை இல்லை. நான் கற்போடிருக்கிறேன்" என்று சொன்னானாம். அதைப் போலிருக்கிற து சந்திரசேகரனின் பதில். அப்பாவி மக்கள் மனதில் இக்கூற்று வீரமுடிக்க மாக் தென்படலாம். ஆனால் குற்றம் புரிந்த நெஞ்சின் குறுகுறுப்பை மறைக்கும் ஒப்பாரியே அது என்பது விடயம் தெரிந்தவர்களுக்குப் புரியும்.

அரசியல் விபச்சாரத்திலே ஈடுபடுபவர்களுக்கு இத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயங்களில் அக்கறை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் தனது அரசியல் எதிர்காலம் பற்றி இந்த சமூகத்திற்கு அக்கறை இருக்கிறது. தன்னைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாக கூறிக்கொள்பவர்களின் அரசியல் நடத்தைப்பற்றி அதற்கு அக்கறை இருக்கிறது. தான் நம்பும் ஒருவர் சேரம் போகும் போது அதை தட்டிக் கேட்டு தடுத்து நிறுத்தும் அக்கறை அதற்கிருக்கிறது. திருவாளர் சந்திரசேகரனுக்கு மக்களை ஏமாற்றாமல் நேர்மையாக அரசியல் செய்ய வேண்டுமென்ற அக்

கறை உண்மையில் இருக்குமானால் பின்வரும் கேள்விகளுக்கு அவர் பொறுப்போடு பதில் கூற வேண்டும். வாய்மாவங்களால் மூடி மெழுகாமல் "ஆம்" அல்லது "இல்லை" என்று நேரடியாக பதில் கூற வேண்டும்.

1. திரு.செல்வச்சாமி, இல.50, கிரகநில் பாதை, கொழும்பு 07 ல் உள்ள குற்றப்பலனாய்வு தலைமையகத்தில் உங்களை மாத்திரம், மூன்று அல்லது நான்கு தடவைகள் சந்தித்து தனிமையில் உரையாடினாரா இல்லையா?

2. செல்வச்சாமி சந்திப்பை அடுத்து எந்நேரமும் அவருடன் நேரடியாக உரையாடக் கூடிய விதத்தில் நீங்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த 6 மடையில் உங்களுக்கு தொலைபேசி வசதி செய்து தரப்பட்டதா இல்லையா?

3. நீங்கள் ஒரு தடவையல்ல, பல தடவைகள் செல்வச்சாமியுடன் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டீர்களா இல்லையா?

4. செல்வச்சாமியுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு கட்சித்தலைவர் என்ற முறையில் அதன் அனுமதியைப் பெற்றீர்களா?

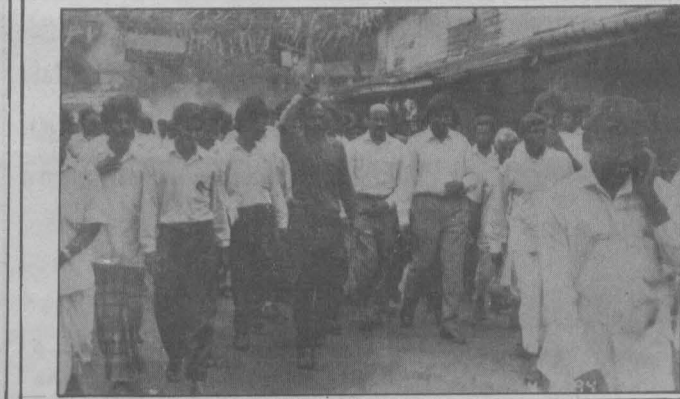
5. செல்வச்சாமியுடன் தனிமையில் காத்தோடு காதாக நிகழ்த்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் விபரங்களை கட்சி முன்னிலையில் வைத்து அங்கீகாரம் பெற்றீர்களா?

6. உங்களது வழக்கு ஓரளவு முடிவடைந்து தொகுப்புரை வழங்கும் கட்டத்தை நெருங்கி விட்டது. திரு.காதரின் வழக்கு முடிவடைந்து விட்டமாதிரி, ஆனால் திரு.தர்மலிங்கத்தின்

வழக்கு இன்னும் தொடக்க நிலையிலேயே இருக்கிறது. அப்படியான சூழலில் திரு.தர்மலிங்கத்திற்கு பிணை வாங்கிக் கொடுக்காமல் நீங்கள் மாத்திரம் விடுதலை பெற்றது அப்பட்டமான சுயநலமா இல்லையா?

7. 18.03.94 ல் பிணையிலே செல்வச்சாமியின் தயவால் பின் கதவு வழியாக வெளியேறவது வெளிச்சத்திற்கு வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக பல நடவடிக்கைகளை திட்டமிட்டு மேற்கொண்டீர்கள். தலவாக்கொல தலைமையகத்திற்கு தொலைபேசி மூலம் அறிவித்து அங்கிருந்து எவரும் நீதிமன்றம் வராமல் தடுத்து விட்டீர்கள். இவ்விடயத்தை திரைமறைவிலிருந்து கையாண்ட உங்கள் வாரிசு மாத்திரம் நீதிமன்றத்திற்கு "விஜய்"யம் செய்தார். அன்று மாலைவரை தலவாக்கொலையிலுள்ள உங்கள் கட்சி முக்கியஸ்தர் எவருக்கும் பிணையில் நீங்கள் விடுதலையாகும் விடயம் தெரியாது. இதெல்லாம் உண்மையா இல்லையா?

8. மறுநாள் அதாவது 19.03.94ல்

உங்கள் தங்கையின் திருமணத்திற்கு திரு.செல்வச்சாமி வருகை தந்த போது அருகிலிருந்த உங்கள் அமைப்பாளர்களிடம் "வெட்கம் இருந்தால் இவர் இப்படி வருவாரா?" எனக்கூறி அவரோடு எந்த நட்பும் இல்லாததுபோல் நாடகமாடினீர்களா இல்லையா? பின்னர் அவரை "வந்தவரை வரவேற்கும் பண்பாடு" என்பது போல் வரவேற்றீர்களா இல்லையா?

9. "சரிநிகர்" பத்திரிகையைப் பார்த்துத்தான் உங்கள் கட்சி முக்கியஸ்தர்கள் நீங்கள் செல்வச்சாமியின் முயற்சியால் தான் விடுதலையானீர்கள் என்ற விபரத்தை ஆச்சரியத்தோடு தெரிந்து கொண்டீர்கள் என்பது உண்மையா இல்லையா?

எப்படியோ, திரைமறைவிலே திருட்டுத்தனமாக நடந்த ஒரு விடயம், வெளியே வராமல் மறைத்து விடலாம் என நினைத்த ஒரு விடயம் வெளிச்சத்திற்கு வந்துவிட்டது. நீங்கள் விடுதலையாகிச் செல்லும் போது செல்வா- விஜயதுங்க உறவை நீங்கள் பெருமையாகக் கருதியிருக்கலாம். தொண்டமான வெளியே தள்ளிவிட்டு உங்களை உள்ளே கொண்டுவந்து மந்திரியாக ஆக்குவார்கள் என்று கூட கற்பனை செய்திருக்கலாம். ஆனால் தென்மாதாணசபை முடிவு அனைத்து எதிர் பார்ப்புகளையும் தவிடு பொடியாக்கி விட்டது. அரசுடனான உறவை இட்டு பெருமை பேச முடியாத நிலை உங்களுக்கு. உங்களைப் பகிரங்கமாக அரவணைத்து எதிர்கட்சிகளிடம் வாங்கிக் கட்டிக் கொள்ளும் வலிமை இப்போது அரசிற்கில்லை. விஜயதுங்க தனது தேர்தல் விழுகத்தை வேறு மாற்றி அமைக்கத் தொடங்கி விட்டார். தொண்டமானுடன் சமரசம் செய்து கொள்ள அவர் தயாராகக் கொண்டிருக்கிறார். இதனால் திரைமறைவிலே உங்களுக்கும் அரசுக்குமிடையில் நடைபெற்ற பேரத்தால் இருவருக்குமே பயனில்லாமற் போய்விட்டது.

இப்போது...சமூகத்திற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய புரிதாபகரமான நிலைமைக்கு நீங்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறீர்கள். எப்படி அந்த அசிங்கத்தை நியாயப்படுத்துவது? சிறந்த பிரச்சாரகரான தாங்கள் வீரவசனங்கள் பேசி அக்கமூடிக்கட்ட முயல்கிறீர்கள் என்பது... உண்மை. இத்தகைய வெற்று வேட்டு சத்தங்களால் காது புளித்துப் போயிருக்கிறது. உங்கள் கள்ளத்தனத்தை கவர்ச்சியான வார்த்தைகளால் மூடி மெழுகாமல் செய்தவரை பகிரங்கமாக ஒத்துக் கொள்ளுங்கள்; அதை விடுத்து கூட்டம் போட்டு உரத்துப் பேசுவதால், காரசாரமாக பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கை விடுவதால் முழுப்பேரையும் முட்டாளாக்கி விடமுடியாது.

எல்லா துஷ்டினை

பள்ளா பிதுறு கண்ணேத் நாஃஹ்; கண கொணாட்ட தென்னெத் நாஃஹ்!

யாழ்ப்பாணத்திற்கு நல்லண்ண விஜயம் ஒன்றை மெற்கொண்டு, புலிகளுடன் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கான நிலைமைகளைப் பரிசீலிக்கவேண்டி சபாநாயகர் எம்.எச்.முகமத் அவர்கள் எடுத்த முயற்சி தடுக்கப்பட்டு விட்டது. பயணத்தை ஒத்திட்டு போடுமாறு ஜனாதிபதி கேட்டுள்ளதாக செய்திகள் கூறுகின்றன. புலிகளுடனான பேச்சுக்கு இத்தகைய தனிப்பட்ட முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர்களை ஜனாதிபதி தடுப்பது இது முதல் தடவை அல்ல. இதற்கு முன்னரும் இவ்வாறே அமைச்சர் தொண்டமான அவர்களது முயற்சிகளும் தடுக்கப்பட்டிருந்தது! மனமுடைந்து போன முகமத் தனது சபாநாயகர் பதவியை ராஜினாமாச் செய்வதாக தெரிவித்திருக்கிறாராம். இந்தளவுக்கு தனது சுயகௌரவத்தை அவர் மதிப்பது சந்தோசமானது தான்! ஆனால், 'நான் உயிருடன் இருக்கும்வரை ஈழம் பிரிய இடம் தரமாட்டேன்' என்றும் "வடக்கு கிழக்கில் பயங்கரவாதமே நிலவுகிறது" என்றும் கூறும் ஜனாதிபதியின் அரசு, இப்பேச்சுவார்த்தைக்கு ஒப்புக் கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையில் சபாநாயகர் முயற்சி செய்தாரோ தெரியவில்லை! விஜயதுங்கவின் 'பொலி'யை ஒரு சிங்களப் பழமொழி தெளிவாகவும் இரத்தினச் சுருக்கமாகவும் விளக்குகிறது.

பள்ளா பிதுறு கண்ணேத் நாஃஹ்; கண கொணாட்ட தென்னெத் நாஃஹ்
வைக்கோற் பட்டடை நாய நாய என்பார்களே, அதுதான். தர்னும் தின்னாது; தின்னும் மாட்டையும் தின்ன விடாது!

சொல்லா விட்டால் குற்றம்!

புலிகள் பற்றித் தகவல் கொடுக்கத் தவறியவர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் அச்சவேலியைச் சேர்ந்த இரண்டு இளைஞர்கள் மீது விசாரணை நடைபெற்றது. நீதிமன்றத்தில், புலிகளுக்குப் பதுங்குமுழி வெட்டியது, அவர்கள் பற்றித் தகவல் தராதது என்பதுபற்றி நடந்த இந்த விசாரணையின் போது, யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் ஒருவர் எப்படித் தகவல் தருவது? அதற்கு அவர் வவுனியாவாக்கல்வா வர வேண்டும் என்று நீதிபதியே அரசுதரப் பழக்கறிஞரிடம் கேட்டார். இப்படியான குற்றச்சாட்டின் மீது நடக்கும் விசாரணைகளின் கேவிக் கூத்தை இதைவிடச் சிறப்பாக ஒருவர் விமர்சிக்க முடியாது. சுமமாகவேணும் யாராவது இளைஞர்களை கைது செய்வது, காவலரையற்று சிறையிலடைப்பது பின்னர் ஏதாவது ஒரு குற்றச்சாட்டை சுமத்துவது என்பன இவங்கை அரசின் பொலிசாரின் கடமையாகிவிட்டது! யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வருகிற எவருக்கும் நம்பிக்கையாகவே கமத்தக்கூடிய ஒரு குற்றச்சாட்டு தான் 'பதுங்கு முழி வெட்டியது' என்பது. யாழ்ப்பாணத்தில் பதுங்கு முழி வெட்டியவர்கள் எல்லாம் விசாரிக்கப்படுவதானால், அதற்கு இலங்கையிலுள்ள நீதிமன்றங்களே போதா. அந்தக் 'குற்றத்தை' செய்யாதவர்கள் என்று யாராவது மிஞ்சுவார்கள் என்பதும் அபூர்வம். ஆனாலும், இந்த அரசின் பொலிசாருக்கு இலவயும் குற்றங்கள்! வேண்டாம் பெண்டாட்டி, கைபட்டாலும் குற்றம், காப்பட்டாலும் குற்றம் என்பார்கள். இவர்களுடைய நீதியில் தமிழராய்ப் பிறப்பதே குற்றம் என்பதுதான் உண்மை. புலிகளுக்கு பதுங்கு முழி வெட்டியவர்கள் விசாரிக்கப்பட வேண்டுமானால், அவர்களுக்கு ஆயுதம் கொடுத்த ஐ.தே.கவினரை முதலில் விசாரிக்க வேண்டும். என்ன செய்வது? இந்த நாட்டில் சிறப்பானமையினாகப் பிறந்தவர் தலைவிதி இது. அனுபவித்துத் தொலைக்க வேண்டியதுதான்!

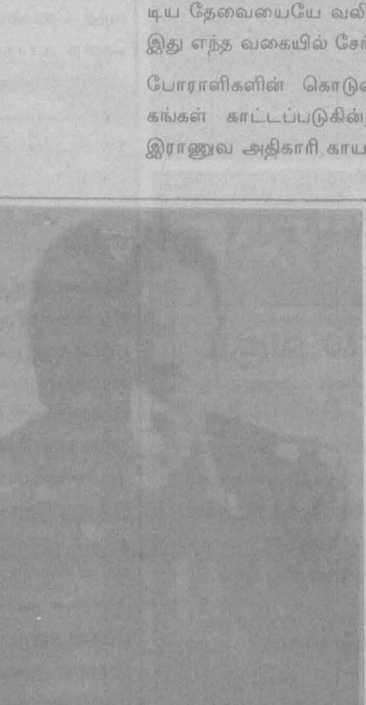
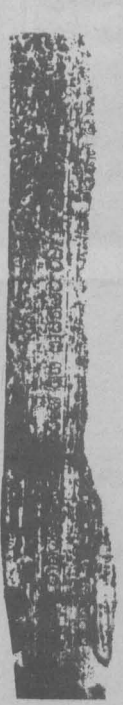
சரிநிகர் மாதம் இருமுறை இணங்குருக்கிடையே நீதிக்கும் சமத்துவத்திற்குமான இயக்கத்தின் சார்பில் (MIRJE) வெளியிடப்படும் இதழாகும். கருத்துச் சுதந்திரமும் பத்திரிகைச் சுதந்திரமும் பேணப்படுவதற்காகவும், இனத்துவ சமத்துவத்துக்காகவும் சரிநிகர் பாடுபடும். சரிநிகரில் வெளியாகும் எல்லாக் கருத்துகளும் ஆசிரியருடையதோ அல்லது இணங்குருக்கிடையே நீதிக்கும் சமத்துவத்துக்குமான இயக்கத்தினதோ கருத்துக்களாக அமைய வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. பத்திரிகை நாகரீகத்தையும் தர்மத்தையும் பேணியமைந்த எவ்வகையான மாற்றுக் கருத்துக்களையும் சரிநிகர் பிரசுரிக்கும்.

சந்தா:
உள்நாடு: 175/=
வெளிநாடு: 300.S.\$

சந்தாவை காசுக்கட்டளை/தபாற் கட்டளை மூலமாக MIRJE என்ற பெயருக்கு எடுத்து அனுப்பி வைப்புகள். எல்லாத் தொடர்புகளுக்கும் ஆசிரியர் 'சரிநிகர்'

4, ஜெயரட்ன மாவத்தை தம்பிரிகல்யாய கொழும்பு -05 தொலைபேசி: 584380

இதே சுவின் டாராளுமன்ற உறுப்பினரும், சிறீலங்கா அரசின் சபாநாயகருமாகிய காமினி பொன்சேகா அவர்களால் திரைக்கதை எழுதப்பட்டு, நெறியாள்கை செய்யப்பட்ட சினிமாக்கலைப் படைப்பு 'நொமியன் மினிகன்' (இறவா மனிதர்கள்) காமினி பொன்சேகா, ஏற்கனவே தமிழ்சிங்கள இன உறவுகள் தொடர்பாக 'சறுங்கலே' (பட்டம்) 'கொட்டி வலிகய' (பலியின் வால்) ஆகிய திரைப்படங்களைத் தயாரித்துள்ளார். இப்போது சற்று நிலைமை மாறிவிட்டது. இனவாதத்தைக் கக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு வரைத் தலைவராகக் கொண்டவர் காமினி பொன்சேகா. அத்துடன் நாட்டின் ஒரு இன மக்களை அழித்துக் கொண்டிருக்கிற இராணுவத்தை வீரர்களாகக் கணித்து, தனக்கு அரசினால் வழங்கப்பட்ட சகல வசதிகளையும் அவ்விராணுவத்துக்கு வழங்க வேண்டும் எனும் கோட்பாட்டையும் கொண்டவர். அத்தகைய ஒருவரால் இத்திரைப்படம் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

காமினி பொன்சேகாவே இத்திரைப்படத்தின் நாயகன். இராணுவ அதிகாரியாக அவர் பாத்திரமேற்றுள்ளார். இனமுரண்பாடு கூர்மையடைந்த காரணத்தால் அவர் மனைவி அவரை விட்டுப் பிரிந்து இந்தியா சென்று விட்டார். இராணுவ செயற்பாடுகளை அவர் முழுநேர வேலை. அவரின் கீழ் இன்னொரு இராணுவ அதிகாரி, மிக இளைஞன். அவ்வதிகாரி ஒரு பெண்ணைக் காதலிக்கிறார்.

நது. காமினி பொன்சேகா கொல்லப்படுகிறார். மேலோட்டமாகப் பார்த்தால், குறிப்பிட வேண்டிய, நாட்டுக்குத் தேவையான கருத்தே எடுத்துக்கூறப்பட்டிருப்பது போல் தோன்றும். ஆனால் 'பச்சை' இனவாதக் கருத்துக்களைக் கொண்ட திரைப்படம் இது. ஜனாதிபதியும், அமைச்சர்களும், பாராளுமன்ற

சிறீலங்கா இராணுவம் தமிழ்ப் பிரதேசத்துக்கு வருகிறது. பணையைக் காட்டுகிறார்கள். ஆனால் அதன்முன்னர் காட்டப்படுவது மின்கம்பத்தில் மரண தண்டனை வழங்கப்பட்ட ஒருவரை. குரூரமான பிரதேசமாக இதனைக் காட்டுவதுதான் நோக்கம். தமிழ்நாட்டில் கே.பா

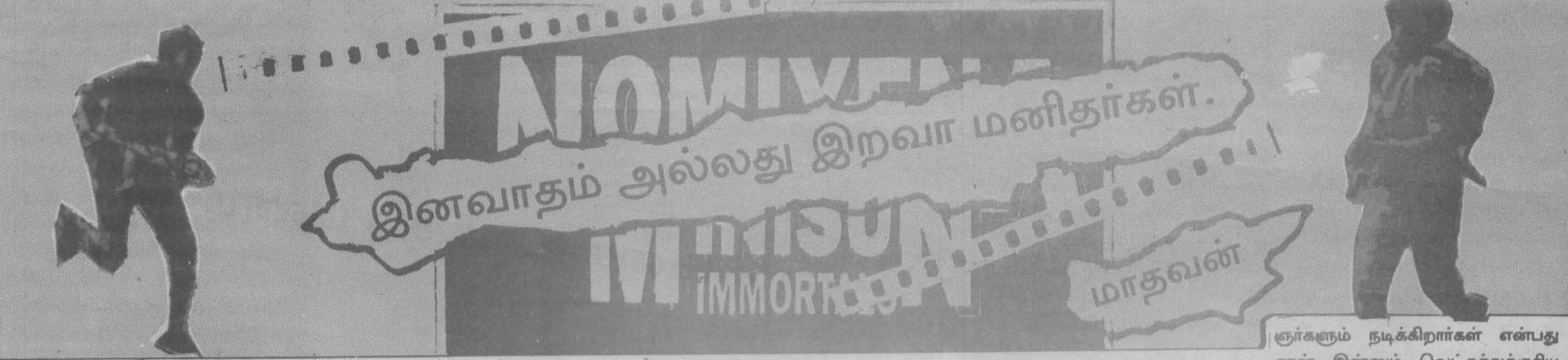
றான். வைத்தியம் தெரிந்த தமிழ்க்குடும்பம் அவனைக் காப்பாற்றுகிறது. போராளிகளின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள ஒரு பிரதேசத்தில் அவனை ஒளித்தும் வைத்திருக்கிறது. போராளிக்குழு விற்கு இத்தகவல் தெரிவிக்கப்படவில்லை. போராளிக்குழு இதனை அறி

போய், தமிழ்மக்களைக் கொன்றொழிக்கிற இராணுவத்தை 'இறவா வீரர்கள்' என அழைக்கிறார். இது எந்த வகையில் நியாயம்?

அமெரிக்கா சார்பு நிலைப்பாடு. அமெரிக்காவை நியாயப்படுத்தி, வியட்நாமில் அமெரிக்கா செய்த கொடுமைகளை மூடி மறைத்து 'வியட்நாம்

போரை வைத்து ஹொலிவுட் பல திரைப்படங்களைத் தயாரித்துள்ளது. 'பிளாட்ரூன்' (Platoon) அவற்றுள் ஒன்று. ஆனால் எந்த ஒரு திரைப்படமும், வியட்நாம் மண்ணில் அமெரிக்க இராணுவம் செய்த கொடுமைகளை ஒப்புக்காவது காட்டாமல் விட்டதில்லை.

இவ்வாறான திரைப்படங்களில் வி.கோபாலகிருஷ்ணன், எஸ்.ராம் தாஸ், பூதீர் பிச்சையப்பா, நிலாமதி பிச்சையப்பா போன்ற தமிழ்க் கலை

ஒரு இராணுவ அதிகாரி நடவடிக்கைக்காக அவ்ளினம் இராணுவ அதிகாரியை காமினி பொன்சேகா தமிழ்ப் பிரதேசம் ஒன்றிற்கு அனுப்பி வைக்கிறார். போராளிகளின் முகாம் ஒன்று முற்றுகையிடப்படுகிறது.

போராளிகள் குழுத்தலைவன் பிடிபடுகிறான். இளம் இராணுவ அதிகாரி அத்தலைவனுக்கு மனிதாபிமான அடிப்படையில் உதவி செய்கிறார். இராணுவம் வெற்றியுடன் திரும்புகிறது எனும் சமயத்தில் போராளிக்குழுவின் கண்ணி வெடித் தாக்குதலாலும், ஏனைய தாக்குதல்களாலும், இராணுவம் அழிகிறது. தலைவன் விடுவிக்கப்படுகிறான். இளம் இராணுவ அதிகாரி கொல்லப்படுகிறான் என நினைத்த போதிலும், வைத்தியரான தமிழர் ஒருவரின் குடும்பம் ஒன்றினால் காப்பாற்றப்படுகிறார். இதனை மோப்பம் பிடித்த போராளிக்குழு, இளம் இராணுவ அதிகாரியை தம்முடன் கூட்டிச் செல்கின்றது. பாதுகாப்புக் கொடுத்த தமிழ்க்குடும்பத்தையும் கொலை செய்கிறது.

இளம் அதிகாரி இறந்துவிட்டார் என்றே இராணுவ அதிகாரிகள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் போராளிக் குழுவின் நிபந்தனை ஒன்றில், இளம் இராணுவ அதிகாரியின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டு அவரை விடுதலை செய்வதற்கான கோரிக்கையை முன் வைக்கிறது. இது தொடர்பான பேச்சுவார்த்தை நடாத்த இராணுவ அதிகாரியான காமினி பொன்சேகா தமிழ்ப் பிரதேசத்துக்கு வருகை தருகிறார். காமினி பொன்சேகாவின் செயற்பாட்டை விரும்பாத இன்னொரு இராணுவ அதிகாரி, இப்பேச்சுவார்த்தை நடக்கிற போது, துப்பாக்கியால் போராளிகளை நோக்கிச் சுடுகிறார். பேச்சுவார்த்தை நடக்கிற போது யுத்தம் தொடங்குகி

உறுப்பினர்களும், எதிர்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், ஏனைய நிறுவனங்களும் தம்மளவில் செய்கின்ற காரியங்களை கலைஞன் எனும் முறையில் காமினி பொன்சேகா கச்சிதமாகச் செய்திருக்கிறார்.

இச்சினிமாவில் அடிக்கடி ஒரு வசனம் வருகிறது. "இந்த நாட்டிற்காகவும், இனத்திற்காகவும் போராட வேண்டும்." நாட்டிற்காகப் போராடுவது சரி. இனத்திற்காகப் போராட வேண்டும் என்கிறார் காமினி பொன்சேகா. எந்த இனத்திற்காக? தமிழினத்தை அடக்கி ஒடுக்கிற பெருந்தேசிய இன வாதிகளுக்காகவா?

போராளிக் குழுத் தலைவன் கூறுகிறான்! "நீங்கள் கூலிக்காக வேலை செய்வவர்கள் தானே?" இராணுவ அதிகாரி பதிலளிக்கிறான்! "நாட்டிற்காகவும் இனத்திற்காகவும் போராடுகிறோம்." இதில் அப்பட்டமாகத் தொனிப்பது இனவாதமில்லையா? அவர்கள் இனம் எனக் குறிப்பது சிங்கள இனத்தை மாத்திரமே.

லச்சந்தர் தனது புன்னகை மன்னன் எனும் சினிமாவில் ஈழத்துத் தமிழ்ப் போராளிகளைக் காட்டுகிற போது இவ்வாறு தான் சித்திரவதை முகாமாகப் போராளிக் குழுக்களின் இருப்பிடத்தைக் காட்டினார். இவ்வாறு காட்டுவதால் போராட்டத்தைக் கொச்சைப்படுத்தி விடலாம் என அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். காமினி பொன்சேகா தனது தேவை கருதி இதனை அப்பட்டமாகவே செய்து விடுகிறார்.

உயர் இராணுவ அதிகாரியாக கடமை யாற்றுகின்ற காமினி பொன்சேகாவின் வீட்டின் வேலைக்காரன் சுப்பிரமணியம் என்கிற தமிழன். காமினி பொன்சேகாவின் சகல கதவுக்கங்களிலுமூட்டிப் பங்கு கொண்டவன் ஆனால், காமினி பொன்சேகா வீட்டிற்கு வருகிற சந்தர்ப்பங்களில் சுப்பாத்து, சொக்லைக் கழட்டி, விடுவதிலிருந்து, காலைப் பிடித்து விடுவது வரை சுப்பிரமணியத்தின் வேலை. இன் முரண்பாடு கூர்மையடைந்திருக்கிற இச்சந்தர்ப்பத்தில், இக்கூட்சியின் படிமமானது, தமிழர்

கிறது. இராணுவ அதிகாரியை மீட்டுக் கொண்டு செல்கின்றனர். அத்தமிழ்க்குடும்பத்திற்கு மரண தண்டனை வழங்கப்படுகிறது. இது கொடுமை என்பது ஒருபுறமிருக்க, ஒரு சின்னக்கேள்வி: இதனை மறுபறம் திருப்பிப்பார்ப்போம். தமிழ்ப் போராளி ஒருவர் காயப்படுகின்றார். சிங்களக் குடும்பம் அவரைக் காப்பாற்றுகிறது. அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பிரதேசத்தில் அப்போராளி இளைஞனை சிங்களக் குடும்பம் ஒளித்து வைத்திருக்கிறது. இதனை அறிந்த சிங்கள அரச ராணுவம் என்ன செய்யும்? சிங்களக் குடும்பத்துக்குப் பொன்னாடையா போர்த்தீப் போகிறது? ஒன்றுமறியா அப்பாவித்தமிழர்களையே வாடகைக்கு வீட்டில் குடியமர்த்த வேண்டாம் என சிங்களப் பொலிசார் சிங்கள மக்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்கள். இதுவெல்லாம் காமினி பொன்சேகாவுக்கு தெரியாதா? இனவாதம் கண்ணை மறைக்கிறது.

சிங்கள இராணுவம் போராளிக் குழுக்களின் இருப்பிடத்தைச் சுற்றி வளைக்கிறது. சண்டை நடைபெறுகிறது. ஹெலிகாப்டர்கள் குண்டுகளைப் பொழிகின்றன. பனை மரங்கள் முறிக்கின்றன. இதனை யெல்லாம் அழகாக எடுக்கத் தெரிந்தவர்களுக்கு தமிழ்ப்பிரதேசத்தில் சிங்கள இராணுவம் செய்த, செய்கின்ற அட்டூழியங்களை எடுக்கத் தெரியவில்லை. கொக்கட்டிச் சோலையிலும், மைலந்தனையிலும் தமிழ் மக்களைக் குரூரமாகக் கொலை செய்த இராணுவத்தின் வெளிப்பக்கத்தை காமினி பொன்சேகா மறந்து விட்டார். அவர்கண்ணை மறைத்தது இனவாதம். இராணுவம் செய்த, செய்கின்ற அட்டூழியங்களை இவரால் ஏன் எடுக்க முடியவில்லை? இன்னும் ஒரு படி மேலே

ஞர்களும் நடக்கிறார்கள் என்பது தான் இன்னும் வெட்கத்துக்குரிய செயல். வாமதேவன் எனும் தமிழ்க், கலைஞரே ஒளிப்பதிலும் செய்திருக்கிறார். இவர்களை என்ன சொல்ல?

சரி, சினிமா முடிகிறது. காமினி பொன்சேகா கூற வந்த கருத்து யாது? குழப்பமாக இருக்கிறது. கருத்து ஒன்று மில்லை. குழப்புகிறார். இராணுவத்தை இறவா வீரர் என்கிறார். அதுதான் தெளிவடைந்த கருத்து. இவர் பிரச்சினையை முன் வைக்கிறார். அதற்கான தீர்வு என்ன? புரியவில்லை. எல்லாக் கலைப்படைப்புகளும் தீர்வைச் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயமில்லை. ஆனால் நாட்டை உலுக்குகிற முக்கியமான பிரச்சினையை முன்வைக்கிற போது, அதற்கான தீர்வை, அல்லது தீர்வை நோக்கிய பயணத்தையாவது எடுத்துக் காட்டத்தானே வேண்டும்? அதுதான் இல்லை. சரி போராளிக் குழுவை அழித்துவிட்டால் சரியா? எது தீர்வு? காமினி பொன்சேகாவிற்குத் தீர்வில் தெளிவு இல்லை. பிரச்சினையை வளர்த்து விடுகிற அரசில் அங்கம் வகிக்கிற அவரால் தீர்வினைச் சொல்லி விடவும் முடியாது. இப்பிரச்சினையின் ஆணிகேள்வன் என்ன? அதுவது எடுத்துக் காட்டப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. முக்கியமாக இச்சினிமாவில் எதனைச் சொல்ல வருகின்றார் என்பது தெளிவில்லை.

இச்சினிமாவில் ஒளிப்பதிவு நன்றாக அமைந்திருக்கிறது; காமினி பொன்சேகா அற்புதமாக நடத்திருக்கிறார் என்பதனைத் தவிர, இனவாதக் கருத்தைக் கொண்டு இச்சினிமா அமைந்திருக்கிறது என்பதுதான் எமக்கு முன் அப்பட்டமாகத் தெரிகிற உண்மை. இந்நாட்டில் இனவாதம் புற்று நோயாக எல்லா இடத்திலும் பரவி உள்ளதனை அறிந்து கொள்வதற்கு, இச்சினிமா ஒன்றே போதும்.

இரவு ஏழே முக்கால் மணியிருக்கும்.
திடீரென அவலக் குரல்கள் கேட்கத் தொடங்கின.

நான் முற்றத்திற்குச் சென்று பார்த்தேன். எம்சு நாலைந்து வீடுகள் தள்ளியிருந்த வீடு எரிந்து கொண்டிருந்தது. எதிர்த்திசையிலிருந்து இன்னொரு வீடு அதற்கருகிலிருந்து வீடு எரிந்து கொண்டிருந்த வீடுகளிலிருந்து குழந்தைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு ஆண்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். பெண்கள் அவர்கள் பின்னால்.

நான் வீட்டுக்குள் நுழைந்து எடுத்து இரண்டு பிள்ளைகளையும் தூக்கிக் கொண்டேன். மனைவி கைக்குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டாள். தொடர்ந்து அவலக் குரல்கள் கேட்ட வண்ணமிருந்தன.

நாங்கள் அருகிலிருந்த காட்டை நோக்கி ஓடினோம். இரவு முழுக்க பீதியுடன் காட்டுக்குள் இருந்தோம். எங்கு கிராமத்திலிருந்து எழுந்த தீச்சுவாலைகள் ஆகாயத்தைப் பகலாக்கியிருந்தன. அடுத்தநாள் காலை எட்டு மணிக்கு பொலிஸார் வந்து உங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருகிறோம் வெளியில் வாருங்கள் என்று அழைக்கும் வரை நாங்கள் காட்டைவிட்டு வெளியே வரவில்லை' என்கிறார் மில்ரிக் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர்.

37 தமிழ்க் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஏறத்தாழ 150 பேர் வசித்து வந்த மில்ரிக் தோட்டம் கடந்த 20ம் திகதி இரவு அயலிலிருந்து சிங்களக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த காதையர்களால் தாக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீடுகள் எரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மில்ரிக் தோட்டத்தில் குடியிருக்கும் பரமநாதனின் மனைவியையும் தங்கையையும் பக்கத்துத் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த சிங்களவரான ஹரிச்சந்திரவும், அவரது நண்பரும் தொடர்ந்து பாலியல் வக்கிரம் கொண்டதான கேலி புரிந்து வந்தனர்.

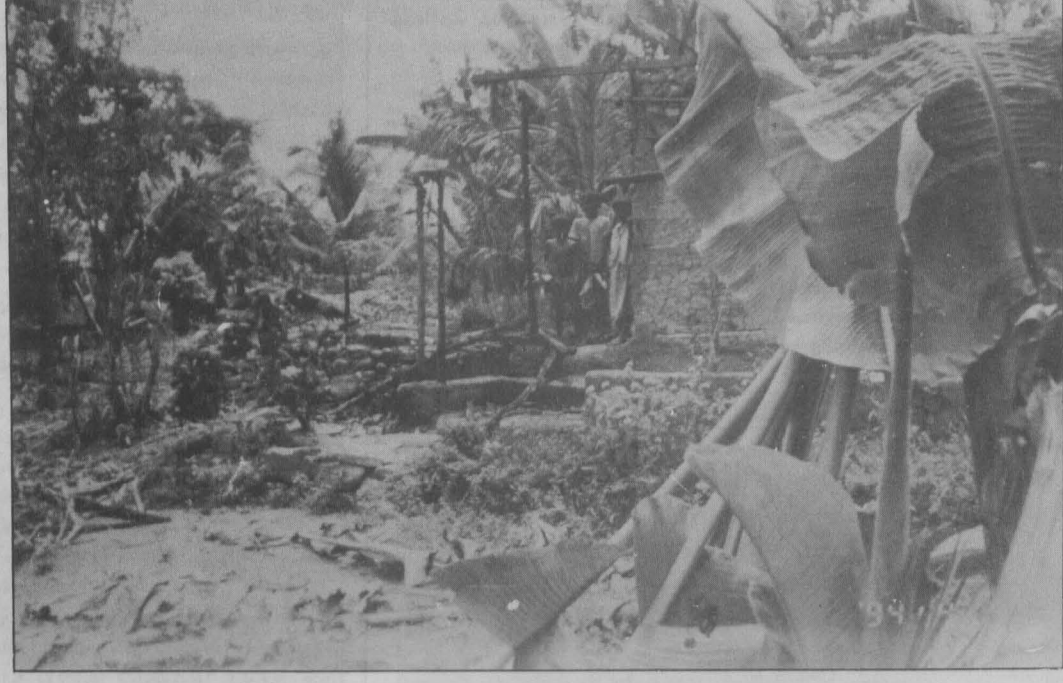
இது தொடர்பாக பரமநாதன் பலமுறை ஹரிச்சந்திரவை எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார். சம்பவத்திற்கு முதல் நாளன்றும் ஹரிச்சந்திரவும் நண்பர்களும் வழக்கத்திற்கு அதிகமாகவே சேஷ்டை புரிந்துள்ளனர். இதனால் சகோதரி தமயனிடம் முறையிட்டிருக்கிறார். ஆத்திரம் கொண்ட பரமநாதன் ஹரிச்சந்திரவை மறித்து ஏசியிருக்கிறார். ஹரிச்சந்திரமதுபோதையில் இருந்தார். வாக்குவாதம் கைகலப்பாக மாறியது. பரமநாதனிடம் இருந்த கத்தி ஹரிச்சந்திரவை பதம் பார்த்திருக்கிறது. அன்றிரவே பரமநாதன் பொலிஸில் சரணடைந்தார். ஹரிச்சந்திர இறந்து போனார்.

காலம் காலமாகவே தமிழர்க்கெதிராக வளர்க்கப்பட்டு வந்த குரோதம் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது. சுற்றியிருந்த கொப்பேகர, வெலேமுள்ள, கந்தவந்த, கல்கும்புற, மில்லவான ஆகிய சிங்களத் தோட்டத்திலிருந்து ஆட்கள்

வதைத் துரத்திலிருந்தே கண்ட தோட்டத்திலுள்ள தமிழர்கள் ஓட்டம் பிடித்துள்ளனர். பிறந்து ஒருமாதமும் ஆகாத பச்சை குழந்தையையும் இன்னும் பல சிறுவர்களையும் தூக்கிக் கொண்டு அம்மக்கள் மரணப்பயத்துடன் ஓடியுள்ளனர். இவ்வாறு ஓடும்போது சிறுவர்கள் தொடக்கம் பலர் விழுந்து காயத்துக்குள்ளாகியுள்ளனர். அனைவரும் கல்கும்புற எனும் காட்டை அடைந்து அங்கு இருளில், மிருகங்கள் வாழும் காட்டில் குழிகளிலும் மறைவிடங்களிலும் ஒரு நாள் முழுவதையும் கழித்துள்ளனர்.

அடுத்தநாள் காலை 8.00 மணியளவில் பொலிஸார் காட்டுக்கு வந்து "இனி நாங்கள் பாதுகாப்பு தருகிறோம் வெளியே வாருங்கள்" என குரல் கொடுத்ததன் பின்னரே வெளியே வந்துள்ளனர் என்ற போதும் பலர் பயத்தில் தங்களுக்கு தெரிந்த உறவினர்களின் வீடுகளுக்கு தங்கியிருக்கச் சென்றவிட்டனர். ஒரு சிலரே பொலிஸ் பாதுகாப்பை நம்பி குடியிருப்புகள் மீளவும் வந்துள்ளனர்.

தாங்கள் எந்த நேரத்திலும் கொல்லப்படலாம் என்ற பயத்தில் காணப்படும் இவர்கள் தொழிலுக்காகவோ பிள்ளை

உட்கார்ந்து காணப்பட்டாலும் அவரது பேச்சில் உறவே வெளிப்பட்டது. தலையிலும், நெற்றியிலும் வலது கண்ணிலும் வாயிலும் பிளந்த அடையாளங்களும் காயங்களும் காணப்பட்டன. "இனியும் இவருக்கு எழுந்து நடக்க முடியுமா பழையபடி வேலைகள் தான் செய்ய முடியுமா" என அவரின் மனைவி கண்ணீருடன் கூறினார்.

இச்சம்பவத்தைப்பற்றி முறையிடுவதற்காக மாத்தளை மாவட்ட இ.தொ.கா. காரியாலயத்திற்கு சென்றிருந்த வி.வேலுப்பிள்ளை என்பவர் கூறும்போது "அன்றைய சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து மிகவும் நொந்து போன நிலையில் நாங்கள் மாத்தளை இ.தொ.கா காரியாலயத்திற்கு முறையிடுவதற்காகச் சென்றிருந்தோம். அங்கு மாவட்ட பிரதிநிதி குடிபோதையில் காணப்பட்டார். நாங்கள் எங்கள் வேதனையைச் சொல்லி முறையிட்ட போது 'கெட்அவுட்' என விரட்டினார். அவரது கோபத்துக்குள்ளாகக் கூடாது என்பதற்காக நான் சிலநேரம் வெளியில் காத்திருந்து மீண்டும் அவரிடம் விடயத்தைக் கூறினேன். காரியாலயத்திற்கு வந்திருந்த ஏனையோரதும் வற்புறுத்தலின் காரணமாக அவர் மாத்தளை பொலிஸ் நிலையம் வந்து A.S.P.யிடம் சம்பவத்தைப்பற்றி உளர ஆரம்பித்ததும் அவர் பொலிஸ் A.S.P.யினால் 'கெட் அவுட்' என விரட்டப்பட்டார். பின்னர் நானே பொலிஸில் முறையிட்டேன்.

இவ்வளவு காலமும் நாங்கள் இ.தொ.கவை இதற்காகத்தான் ஆதரித்தோமா? நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக வாழும் எங்களுக்கு குடியிருப்புகள் சொந்தமாக்கப்படும் எனக் கூறியும் ஏன் இன்னமும் சொந்தமாக்கப்படவில்லை? பரம்பரையாக செய்து வந்து தொழிலையும் பறித்து எங்களை அன்றாடம் பட்டினி கிடக்க வைக்கும் அரசு தொழிலுக்கு என்ன உத்தரவாதம் அளித்தது? தாக்கியவர்களுக்கு எதிராக அரசு என்ன நடவடிக்கையை எடுத்தது? பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு என்ன நிவாரணத்தினை அரசு வழங்கியது? இதற்கு முன்னர் பல தடவைகள் இனவாதத்துக்கு இரையாகி இந்த தோட்டத்தை விட்டு தமிழர்கள் பலர் ஓடியது அரசுக்குத் தெரியும் இத்தனை

குடியிருப்புகள் நெருப்பில் மலையகத்திலிருந்து தமிழர்கள் விரட்டப்படுகின்றனர்

பரமநாதனும் இன்னுமொருவரதும் வீடும் முற்றாக எரித்து சாம்பலாக்கப்பட்டன. வாழை மரங்கள் வெட்டி சாய்க்கப்பட்டன. கொழுத்தப்பட்டன. பொருட்கள் சேதமாக்கப்பட்டன. அத்தோட்டத்தின் தலைவர் (இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ்) பி.சிவநாதன் கண்டபடி தாக்கப்பட்டுள்ளார். உடலெல்லாம் பலத்த காயங்களுக்குள்ளான அவர் மயக்கம் போட்டு விழுந்துள்ளார். பின்னர் பொலிஸாரும் இன்னும் சிலரும் மாதிபனை வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு சென்றுள்ளனர். அவரது காயங்கள் பலமானவை எனக்கூறி அங்கிருந்து மாத்தளை பொது வைத்தியசாலையில் 14 ஆம் இலக்க அறையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். ஏப்பிரல் இரண்டாம் திகதியிலிருந்து கொழும்பு பெரியாஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார். ரவிச்சந்திரன், சுப்பிரமணியன், கே.மாரியாபி எனும் இளைஞர்களும் தாக்கப்பட்டு காயமடைந்

இச்சம்பவத்தில், தாக்கியவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டவரின் உறவினர்களோ நெருங்கியவர்களோ இல்லை. அனைவரும் இனத்துவேஷத்தின் அடிப்படையிலேயே குரூர உணர்வுடன் பசி தீக்க வந்திருந்தனர் என்பது அவர்களது அபிப்பிராயம்.

"தோட்டங்கள் கம்பனிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டனவே வேலையுமில்லாமல் குடியிருப்புகளும் சொந்தமாக்கப்படாமல் இங்கு உள்ளோம். தொழில் தேடி வெளியே தான் போகிறோம். சுற்றிவர தொடர்ந்தும் பாதுகாப்பற்ற அச்சத்துக்குரிய சூழ்நிலை. இவ்வளவையும் அனுபவித்து வரும் எங்களை இந்த இடத்தை விட்டு தமிழர் வாழும் இடத்துக்கு கொண்டு சென்று வாழவைப்புகள். அல்லாது போனால் அவர்கள் எங்களை கொல்ல வேண்டிய அவசியமேற்படாது. நாங்களே தற்கொலை செய்து கொள்வோம்" என்றார்.

என்.எஸ்.குமரன்

களை பாடசாலைக்குக்கூட அனுப்பாமல் இருவாரத்திற்கும் மேலாக குடியிருப்பை விட்டு வெளியே வர அஞ்சுகின்றனர். தொழிலுக்குப் போக முடியாததால் அன்றாட கூலித் தொழில் செய்து பிழைத்து வந்த இவர்கள் எந்த வித சொத்துக்களற்ற நிலையில் சாப்பிடவும் 'கஷ்டப்படுகின்றனர். நாங்கள் சென்றிருந்த தினத்தில் பகல் வேளையில் அடுப்பில் உணர் வைத்த வீடொன்றைத்தானும் காணக்கிடைக்கவில்லை.

"ஆடு, மாடு, கோழி என்பவை வளர்த்து வந்தோம். அவற்றை பக்கத்து சிங்களக் கிராமங்களிலிருந்து இங்கு வந்து களவெடுத்து சென்றுவிடுவர். திருப்பி கேட்க எங்களால் முடியவில்லை. பயமே காரணம். இந்த முறையும் நாங்கள் தாக்கப்பட்ட போதும் எதிர்த்து போராட எங்களால் முடியவில்லை. அவர்களோ பலர். நாங்களோ மிகவும் குறைவானவர்களாகவும் உள்ளோம், மேலும் அவ்வாறு தாக்கிவிட்டு நாங்கள் நிச்சயமாக உயிர்தப்ப முடியாது."

மாத்தளை பொது வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை பெற்றவரும் தோட்டத்தை வளர் சிவநாதனை வைத்தியசாலைக்குப் பார்க்கச் சென்ற போது வைத்திய சாலையைச் சேர்ந்தவர்கள் அவரோடு கதைக்க அனுமதி தர மறுத்தனர் அவரது மனைவியினது சம்பந்தத்தோடு அவரோடு கதைக்க முற்பட்ட போது அவர் இன்னும் சுயநினைவுடன் இல்லை என்பது தெரிந்தது. கட்டிலில்

காலம் தான் அவற்றினைகண்டு கொள்ளவில்லை. இம்முறையும் தாக்கப்பட்டோம். இனியாவது அரசு உணர்மா? இனியாவது எங்களை தமிழர் வாழும் பகுதிக்கு குடியேற்றமா? இத்தனை கேள்விகளுக்கும் மத்தியில் எங்களை வைத்து பிழைத்து அரசுக்கு துணை போகும் தலைவர்களை இனியும் நாங்கள் ஆதரிக்கத் தான் வேண்டுமா?" என்கிறார்.

திரட்டப்பட்டனர். மறுநாள் இரவு தாக்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஏற்கனவே அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படலாம் என்பதால் பொலிஸார் பாதுகாப்புக் கடமையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தனர் எனினும் தாக்குதல் ஆரம்பித்த போது பொலிஸார் அங்கிருக்கவில்லை. தாக்கும் ஆயத்தங்களுடன் பலர் வரு

துள்ளனர். அத்தோட்டத்தின் உபதலைவர் ஆர். சதாசிவத்திடம் சம்பவம் பற்றி விசாரித்த போது "இதுவரை 1977 இன் பின் நாளுக்கு தடவைகள் நாங்கள் தாக்கப்பட்டுள்ளோம். ஒருமுறை இங்குள்ள கோயிலையே இடித்து நாசம் பண்ணினார். இன்றுவரை கோயிலே இல்லை" என்றார்.

சீனத்திர இந்தியாவின் ஆட்சியுரிமை தம் கைக்கு வருவது உறுதி என்பதை அறிந்து கொண்ட காலத்திலிருந்தே 'அகண்ட பாரதம்' அல்லது 'விசால இந்தியா' போன்ற கருத்துக்கள் இந்தி மொழி பேசும் உயர்வர்க்கங்களிடையே வேரூன்றியுள்ளன. தென் ஆசியப் பிராந்தியத்தை இந்தி மொழி, இந்து மதம் என்பவற்றை மையமாகக் கொண்ட ஒரு கலாசார அரசியல் ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்துவதே இக்கருத்துகளின் இறுதிக் குறிக்கோளாக இருந்தமை மிகவும் தெளிவாகத் தெரியவே, இவ்வாயிரும், இந்தி மொழி பேசாத வேறு பல தேசிய இனங்களும் தமக்கெனத் தனிப்பாதை வகுக்கத் தலைப்பட்டனர். இதில் முக்கியமானவை இவ்வாயிரும்பாடு பாகிஸ்தான் என்னும் தனிநாடு வேண்டும் எனக் கோரிய மொகமட் அலி ஜின்னா தலைமையிலான முஸ்லீம் லீக்வும், தென் இந்திய மக்களுக்கு திராவிட நாடு எனும் தனிநாடு வேண்டும் எனக் கோரிய பெரியார் ஈ.வே.ரா தலைமையிலான (பின்னர் திராவிடக் கட்சியாகிய) நீதிக்கட்சியும் ஆகும். அத்துடன் ஆங்கிலேயரினால் கைப்பற்றப்பட்டு இந்தியாவுடன் இணைக்கப்பட்ட நாடான நாகலாந்தும் மீண்டும் தனிநாடாவதற்கு முயன்று கொண்டிருந்தது.

இச்சூழலில் இந்தி-இந்துக் கலாசார அரசியல் ஆதிக்கத்தை மையமாகக் கொண்ட 'விசால இந்தியா' என்னும் கருத்தால் ஈர்க்கப்பட்டிருந்த இந்திய விடுதலை இயக்கத்தலைவர் பலர் தென் ஆசியா தொடர்பான தம் நீண்டகாலக் குறிக்கோளான அடக்கி வாசிக்க வேண்டியதாயிற்று. எனினும் சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் இந்திய அரசு காஷ்மீர் இராச்சியத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்ட முறை, நாகலாந்தை ஏமாற்றி நகக்கிய முறை, பல கேதேச ஸமஸ்தா னங்களை இராணுவாதிபாயக் இந்தியக் குடியாட்சியில் இணைத்தமை என்பன இந்தியாவை சுற்றி இருந்த நாடுகளில் பயத்தையும் சந்தேகத்தையும் தோற்றுவிக்க ஏதுவாயின. இவை மட்டுமல்லாமல் இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தில் இந்தியாவின் மேலாதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவது எங்ஙனம் என்பது பற்றி நேருவுக்கு நெருக்கமான ஒரு சிவரால் வெளியிடப்பட்ட கருத்துக்களும் அண்டைநாடுகளில் 'சுதந்திர' இந்தியாவின் உண்மை நோக்கங்கள் பற்றிய பய உணர்விற்கு வலுவூட்டின. இவ்வாறான ஒரு சூழலிலேயே சீனா, தன் கேந்திர, பொருளாதார நலன்களை விஸ்தரிக்கும் நோக்கில் இந்தியாவின் அண்டை நாடுகள் அனைத்துடனும் வர்த்தக, இராணுவ உறவுகளை மிகத் துரிதமாக வளர்த்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இந்நிலைமையைப் பயன்படுத்தி மேற்கு நாடுகளும், குறிப்பாக அமெரிக்காவும் தம் செல்வாக்கை தென் ஆசியப் பிராந்தியத்தில் இந்தியாவை அண்டியுள்ள நாடுகளில் வளர்த்துக் கொண்டன. இந்தியப் படை யெடுப்பொன்றின் உதவியுடன் 1971 இல் தனிநாடாகிய பங்களாதேஷ் கூட வேஷயக் முஜிபூர் ரகுமர்னின் கொலைக்குப் பின்னர் மிகத் துரிதமாக இந்தியாவின் செல்வாக்கிலிருந்து விடுபட்டுச் சென்றதோடல்லாமல், இந்தியாவிற்கு முரண்பட்ட வகையிலும் பல விடயங்களிற் செயல்பட்டு வருகிறது. காஷ்மீர் பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் யுத்தங்களில் ஈடுபட்டதும் இன்றுவரை முரண்பட்டு நிற்கும் தெரிந்ததே.

இந்நிலையில் சீனா பாகிஸ்தானுடன் தன் உறவைத் தொடர்ந்து பலப்படுத்தி வருவது இந்தியாவிற்கு பெரும் சங்கடத்தைக் கொடுத்துள்ளது. இச்சங்கடத்திற்கு முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாக காராகோரம் (Karakorom) பாதை நிர்மாணத்தைக் குறிப்பிடலாம். இப்பிரமாண்டமான பாதையானது (Highway) சீனாவிலிருந்து பாகிஸ்தானுடாக இந்துமா சமுத்திரத்தின் அரிக்கடல் ஓரத்தை அடையும் நோக்கில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. இது

பாகிஸ்தானின் கட்டுப்பாட்டில் தற்போது இருந்து வரும் வடகாஷ்மீரீனாடாகச் செல்லும் ஒரு பாதையாகும். அத்துடன் இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் உயர் நாடியாகக் கருதப்படும் பம்பாய் கரையோரத்தின் வடமேற்கில் அமைந்துள்ள பாகிஸ்தானின் கரைப்பிராந்தியத்தினை துரிதமாக அடையக்

ளர் சீனாவுடன் உறவுகளை வளர்ப்பதற்கும் அதன் மூலம் இந்தியாவின் செல்வாக்கிலிருந்து ஓரளவு விடுபடவும் சிவ முயற்சிகளை 80களின் பிற்பகுதியில் மேற்கொண்டார். மியன்மாரைப் (பர்மா) பொறுத்தவரை அதன் தற்போதைய இராணுவ ஆட்சியாளர்கள் சீனாவுடையவர்களாகவே உள்ள

கொள்ள ஓரிடத்தை (Haingyi Island) கொடுத்துள்ளது. (இறுதியாக இந்திய உபகண்டத்தின் தென் கோடியிலுள்ள இலங்கையை எடுத்துக் கொள்வோமே யானால் அதுவும் சுதந்திரத்தின் பின்னர் இந்தியாவின் பிராந்தியச் செல்வாக்கிலிருந்து விடுபட முயற்சிகளை மேற்கொண்டுவந்தது கண்கூடு. 1987 இல் இந்திய முயற்சிகளை ஒப்பந்தம் கைச் சாத்திடப்பட்ட காலத்தில் இந்திய அரசிற்காக டெம்வி ஆய்வகம் ஒன்றினால் தயாரிக்கப்பட்ட இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் தொடர்பான ஆய்வு மொன்றில் கூறப்பட்ட சிவ விடயங்களை இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்தியர்வும் இலங்கையும் சுதந்திரம் பெற்ற காலத்தில் இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் ஏறத்தாழ 51% இந்துதியாவுடனேயே இருந்தது எனவும், பின்வந்த ஆண்டுகளில் இலங்கையின் ஆட்சியாளர்கள் குறிப்பாக பூர்வங்கா சுதந்திரக் கட்சியினர் சீனாவுடனும் பாகிஸ்தானுடனும் வர்த்தக உறவுகளை

இந்திய இராணுவத்தின் சிவ வருடாந்த அறிக்கைகளிலும் இலங்கையில் வளர்ந்துவரும் சீன பாகிஸ்தானிய இராணுவ தளபாட விற்பனையுபற்றி கட்டிக்காட்டப்பட்டது. அத்துடன் 77 இற்குப் பின் ஜே.ஆர் அரசு அமெரிக்காவிற்கு Voice of America ஒலிபரப்புத்தளம் அமைக்கவும் அமெரிக்கக் கம்பனி ஒன்றிற்கு திருகோணமலையில் என்னெனயக் குதங்களை (Tank Farm) கொடுக்க முற்பட்டமையும் இந்தியாவிற்கு மேலும் சிக்கல்களைத் தோற்றுவிப்பதாக அமைந்தன.

கடைசியாக மிகச்சிறிய நாடான மாலேயீவு. இது கூட இங்கிலாந்துடனும், இலங்கையுடனும் தனது இராணுவ பொருளாதார, கேந்திர நலன்களை மிக இறுக்கமாகப் பிணைத்துக் கொண்டிருந்தது. அத்துடன் அமெரிக்காவிலிருந்து இராணுவக் கல்வி, பயிற்சிக்கான சிறு உதவியும் I.N.E.T. (International Education and Training) எனும் இராணுவ உதவித்திட்டத்தின் கீழ் பெற்று வந்தது.

இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து நாம் கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில் இந்தியாவைச் சுற்றியிருந்த நாடுகள் அனைத்தும் ஏதோ ஒரு வகையில் தம் கேந்திர, பொருளாதார இராணுவ நலன்களை இந்தியாவின் செல்வாக்கிற்கு உட்படாதவாறு வளர்த்துக் கொள்ளவே முயன்றன, முயல்கின்றன என்பதேயாகும்.

இதில் ஆசியாவைப் பொறுத்தவரையில் சீனாவும் தென் ஆசியாவைப் பொறுத்தவரையில் பாகிஸ்தானும் இந்தியாவின் கேந்திர, பொருளாதார நலன்களை விஸ்தரிப்பதற்கும், ஸ்திரப்படுத்தவும் பிரதான முட்டுக்கட்டையாக இருந்து வருகின்றன. இவ்விரு நாடுகள் தொடர்பான இந்தியாவின் அச்சங்களே தென் ஆசியப் பிராந்தியத்தில் உள்ள ஏனைய நாடுகளுடனான டெம்வியின் உறவை 60களில் இருந்து பிரதானமாகத் தீர்மானித்துள்ளது. இவ்

இந்தியாவும் தமிழ்த் தேசியப் பிரச்சினையும் -2

அகண்ட பாரதத்தின் அச்சுறுத்தல்!

~ டி.சிவராம்

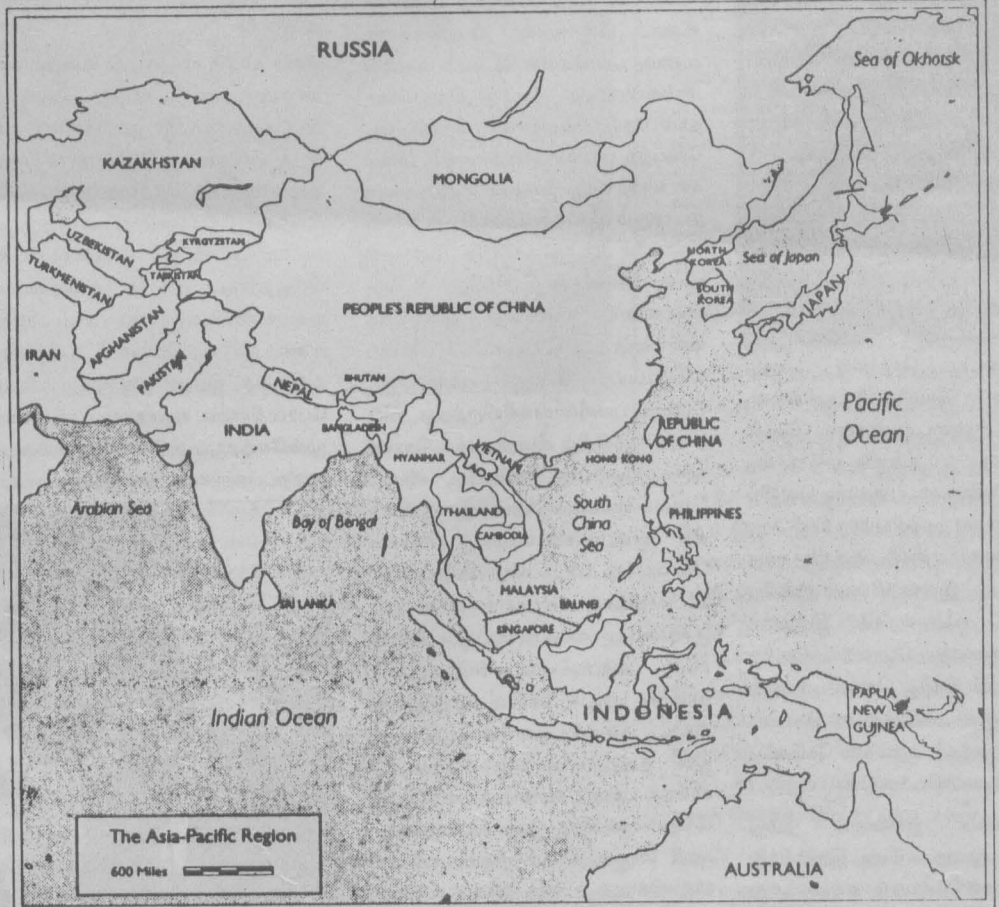
கூடிய வசதியை சீனாவிற்கு இக் காராகோரம் பாதை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும். இதன் அர்த்தம் யாதெனில் இந்தியாவுடன் ஒரு யுத்தச் சூழல் ஏற்படும் பட்சத்தில் சீனா மிக விரைவாக பல பெரும் படையணிகளை (Divisions) இந்தியாவின் வடமேற்குக் கரைப் பிராந்தியத்தை அச்சுறுத்தும் வகையில் நகர்த்தலாம் என்பதேயாகும். பாகிஸ்தானை மையமாகக் கொண்டு, இந்து சமுத்திரத்தில் தன் பலத்தை விஸ்தரிக்கும் நோக்கில் சீனா அமைந்து வரும் இது போன்ற திட்டவட்டமான விழுகங்களை இந்தியா கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டே இப்பிராந்தியத்தில் செயல்பட வேண்டியுள்ளது.

அடுத்தது நேபாளம், இந்தியா சுதந்திர மடைந்த காலத்திலிருந்து மன்னராட்சிக்குட்பட்ட இந்நாடு படிப்படியாக தன் செல்வாக்கிற்குட்பட்டுவிடும் என டெம்வி எதிர்பார்த்தது. செயல்பட்டது. இந்தியாவை ஓரளவு அனுசரித்து நடந்து வந்த நேபாள மன்னராட்சியும் 80களில் மெதுவாக சீனாவுடன் நெருக்கமாகத் தொடங்கிற்று. சீனாவிடமிருந்து இராணுவத் தளபாடக் கொள்வனவிற்கான முயற்சிகளையும் மன்னர் பிரேந்திரா மேற்கொள்ளலானார். அதைவிட நேபாள-சீனா எல்லை யூடாக ஒரு போக்குவரத்துப் பாதை அமைக்கும் சாத்தியப் பாடுகளையும் இரு அரசுகளும் ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தன. இது டெம்விக்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்திற்று. நேபாளம் சீனாவுடன் போக்குவரத்துப் பாதை அமைப்பதில் அக்கறை காட்டியதற்கு முக்கிய காரண முண்டு. நேபாளத்தின் வெளியுலகத் தொடர்புகள் அனைத்தும் (விமான மார்க்கம் தவிர்த்த) இந்தியாவின்மூலமாகவே அமைந்திருந்தன. அதனால் நேபாளத்தின் பொருளாதார ஜீவனோபாயமே இந்தியாவின் கையிலேயே தங்கியிருந்தது. இதனால் நேபாளம் தன்வடபாகத்தில் மிக நீண்டதொரு பொது எல்லைப்புறத்தைக் கொண்டிருந்த சீனாவுடன் ஒரு பாதையை அபிவிருத்தி செய்ய முற்பட்டது இயல்பே.

பாகிஸ்தானுக்கும், நேபாளத்திற்கும் அடுத்ததாக இந்தியாவுடனும் சீனாவுடனும் பொது எல்லைகளைக் கொண்டிருக்கும் நாடுகள் பூட்டானும் மியன்மாரும் (முன்னாள் பர்மா) ஆகும். இதில் பூட்டான் இந்தியாவின் இராணுவ, பொருளாதாரச் செல்வாக்கிற்கு பெரும்பாலும் உட்பட்டிருந்தாலும் அதன் மன்

னர், இந்தியாவின் வடகிழக்குப் பிராந்தியத்தில் தனிநாடு கோரிப் போராடியவரும் நாகர்களுக்கு மியன்மாரின் இராணுவ ஆட்சியாளர்களும், அவர்களினூடாக சீனாவும் உதவி வருவதாக இந்தியா கருதுகிறது. மேலும் 1961 இல் சீனாவுடன் ஒரு நட்புறவு ஆக்கிரமிப்புத் தவிர்ப்பு (Friendship and Non-aggression Treaty) ஒப்பந்தமொன்றை மியன்மார் ஏற்படுத்திக் கொண்டமையும் இந்தியாவிற்குப் பாதகமாக

ளைக்கணிசமாக வளர்த்துக் கொண்டனாம் இன்று இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் ஒரு மிகச்சிறிய பகுதியே இந்தியாவுடன் உள்ளது எனவும் இந்த ஆய்வுக் கட்டிடக்கூட்டிற்று. இந்நிலைமையை மீண்டும் இந்தியாவிற்குச் சார்பாக எங்ஙனம் மாற்றி அமைக்கலாம் எனவும் சிவ வழிமுறைகளை அது எடுத்தியம்பிற்று. இலங்கை வர்த்தகத்தில் மட்டுமல்லாது இராணுவ விடயங்களிலும் சீனாவையும் பாகிஸ்தா

அமைந்து விட்டது எனலாம். இதில் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது என்னவெனில் பாகிஸ்தானுக்கு அடுத்ததாக இந்தியா, சீனா, இந்து சமுத்திரம் ஆகியவற்றுடன் பொது எல்லைகளைக் கொண்டுள்ள ஒரு நாடு மியன்மார். எனவே இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தில் தன் செல்வாக்கை விஸ்தரிக்கவும், இந்தியாவின் பிராந்தியச் செல்வாக்கை மட்டுப்படுத்தவும் சீனாவிற்கு மிக வசதியாக அமைந்துள்ள ஒரு கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நாடு அது எனலாம். இந்தியாவின் பயங்களுக்கு வலுவூட்டும் வகையில் அண்மையில் மியன்மார் அரசு சீனாவிற்கு கடற்படைத்தளம் அமைத்துக்

ளையும் 70களின் ஆரம்பத்திலிருந்து அணுகலாயிற்று. 1971 இல் நடைபெற்ற இந்திய-பாகிஸ்தான் யுத்தத்தின் போது அந்நேரம் கிழக்கு பாகிஸ்தானாக இருந்த பங்களாதேஷிற்கு அனுப்பப்பட்ட பாகிஸ்தானின் போர் விமானங்கள் இலங்கையில் தரித்துச் செல்ல அன்றைய பூர்வங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசு அனுமதித்தமை டெம்வியின் எரிச்சலைக் கிளப்ப ஏதுவாயிற்று. எனினும் அதே காலகட்டத்தில் பூர்வங்கா சுதந்திரக்கட்சி அரசு சீனாவிடமிருந்து கடற்படை ரோந்துப்பட்டுக்கள் உட்பட பல இராணுவத் தளபாடங்களை வரங்கத் தொடங்கியது.

விரு நாடுகளுடனும் இந்தியா யுத்தத்தில் ஈடுபட்டது. அதிலும் சீனாவிடம் தோல்வி கண்டது என்பதும் இதில் முக்கியமானது. இந்நிலையில் தென் ஆசியப் பிராந்தியத்தில் தன் கேந்திர, அரசியல் பலத்தை நிலைநிறுத்தவும் விஸ்தரிக்கவும் பயன்படுத்திய பிரதான முறைகள் இரண்டு. ஒன்று இனப்பிரச்சினைகளின் ஊடாக அரசியல், இராணுவத் தளம்பலை உண்டாக்கல் இது பிரதான முறை.

இரண்டு இனநாயகத்திற்கான போராட்டங்கள் எனச் சித்தரிக்கப்பட்ட போராட்டங்களினூடாகத் தளம்பலை உண்டாக்கல்.

(வரும்)

சீபாஸீயா, பழைய யூகோஸ்லாவியா நாட்டின் சமஷ்டிக் குடியரசுகளில் ஒன்று. 1926இல் ஸ்லாவீனியா, குரோஷியா, சேர்பியா ஆகிய மூன்று பிரதேசங்களையும் இணைத்து உருவாக்கப்பட்டதே யூகோஸ்லாவியா இராச்சியம். 1946 இன் பின் மேலும் தனித் தனி சுயாட்சியும், சம உரிமையும் கொண்ட ஆறு குடியரசுகளும் இணைந்து புதிய யூகோஸ்லாவியா அமைக்கப்பட்டது. தேசிய உணர்வு அதிகரித்து வரும் இன்றைய உலகில் இந்த சமஷ்டிக் குடியரசில் அங்கம் வகித்த நான்கு குடியரசுகள் சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்தமை ஆச்சரியத்துக்குரியதல்ல. ஆனால் யூகோஸ்லாவியா இராணுவத்தில் பெருந்தொகையானோர் சேர்பியாரே என்பதால் அகண்ட யூகோஸ்லாவியா இன்னும் இருக்கிறது என்று நிலைநாட்ட சேர்பியா விரும்புகிறது. இது மாத்திரமன்றி, அயலில் பிரிந்து சென்ற குடியரசுகளில் சிறுபான்மையினராக வாழும் சேர்பியரை அவர்கள் வாழும் பிரதேசங்களோடு சேர்த்து தன்னோடு இணைத்துக் கொண்டு முடிசூடா மன்னராக ஆசைப்படுகிறது சேர்பியா. கூடுமான வரை தன் எல்லையை விஸ்தரிப்பதற்காகவும், சேர்பியரை ஒன்று படுத்துவதற்காகவும் பிரிந்து சென்ற குடியரசுகள் மீது நடாத்தும் தாக்குதல்களில் ஒன்றே பொலஸ்னியா மீதான ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் அடக்குமுறைகள்.

இந்தப் பிரச்சினைகளுள் அகப்படும் அவதிப்படும் மக்களின் துன்பங்களையும் துயரங்களையும், அங்கு நேரில் சென்று கண்டு வந்திருக்கிறார் லூசி மக் கோகின்ட்ஸ்.

லூசி மக் கோகின்ட்ஸ் ஸ்கொட்லாந்து பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர். 93 மாண்புமிகு ஜூனியர் இயக்குநராக இருந்தவர் சரஜிவோவுக்கு விஜயம் செய்திருக்கிறார். அவர் அங்கு கண்டுகதைத்த பெண்களின் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும், சரஜிவோவில் மக்கள்படும் வேதனைகள் தொடர்பாகவும் எழுதப்பட்ட கட்டுரை இது.

என்னுடைய சொற்கள் பலரது குரல்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவை என்னுடைய குரலை, வெளிப்பாட்களை, உதவியாளர்களதை என்று எல்லாருடையதையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. முக்கியமாக சரஜிவோவின் பெண்கள் என்னிடம் கூறிய கதைகளே இவை. இவை மிகவும் முக்கியமானவை. ஏனென்றால் இவற்றை நான் சொல்லாது போனால் வேற்று நாட்டொன்றில் இருந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு நகரத்தில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தக் குரல்கள் கேட்கப்படாமலே போய்விடக்கூடும்.

சரஜிவோவின் இன்றைய தமது வாழ்க்கை முறை எப்படி இருக்கிறது என்றும், முன்பெல்லாம் எப்படி அது இருந்தது என்றும், அது ஒரு போதும் மீள் வரப்போவதில்லை என்றும் அவர்கள் தங்களுடைய கதைகளை என்னிடம் கூறிக்கொண்டிருக்கும் போது பலர் விம்மினார்கள். அவர்களுடைய, பாரம்பரிய விருந்தோம்பல் பண்பின் அடிப்படையான, 'விருந்தினர்களுக்கு ஒரு சிறிய கோப்பை கோப்பியும், ஒரு கிளாஸ் தண்ணீரும் வழங்கும் வழக்கத்தைக் கூட செய்ய முடியாத அளவுக்கு அவர்களுடைய இயலாமை அவர்களைச் சிறுமைப்படுத்துகிறது. 'நாங்கள் இப்படி, ஒரு நாளும் வாழ்ந்ததில்லை' என அவர்கள் கூறுகின்றனர். யுத்தத்திற்கு முதல் "சாதாரண ஐரோப்பிய மக்களைப் போல, எங்களுக்கும் எல்

லாம் இருந்தது. நாங்கள் பயணம் செய்தோம்; எங்களுக்கு தொழில்கள் இருந்தன; சினிமாவுக்குப் போனோம்; இரவு உணவின் போது, நண்பர்களுடன் சுற்றிவர இருந்தது. சவ்லாபித்தோம்" இன்று மிருகங்கள் போல நாங்கள். வீதியோரங்களில் உணவைத் தேடி அவைகின்றோம். இன்று ஒரு கோப்பை கோப்பி கூட விருந்தினர்களுக்கு வழங்கி உபசரிக்க முடியாதுள்ளோம்." ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கதை இருந்

ததைப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்ப்பதற்கு சக்தியற்ற பெற்றோர்களின் இத்தகைய நிலைமையானது இந்த நகரத்தையே மெல்ல மெல்லமாக திணைத்துக் கொண்டு வருகிறது. நான் பேசிய எல்லாப் பெண்களும் பத்தட்டும் மகிழ்ச்சியுற்றோமே இருக்கின்றனர். எனது கடந்த மார்ச் மாதத்தைய முதல் பயணத்திற்கு பிறகு மிகப் பெருமளவுக்கு அவர்களது நம்பிக்கையில் அழிப்புக்கள் நடந்துள்ளதைக் கண்

எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் போதே நண்பனிடம் செல்வது, எந்தக் காரணமும் இல்லாமலே தமது இடங்களைக் கூட்டி துப்புரவு செய்து கத்தமாக வைத்திருப்பது என்று எல்லாவற்றினைப் பற்றிய முடிவுகளிலும் துணிவு அல்லது மன உரம் அவசியமாகிறது. மேலும் மோசமாகின்ற பயத்துடன் சேர்த்து நம்பிக்கை இழப்பும், ஒரு காலத்தில் உங்களிடம் இருந்ததெல்லாம் என்றென்றைக்கும் உங்களுக்கு

போல இதுவும் இறந்து கொண்டிருக்கின்றது. நான் நகரத்தின் பின் தங்கிய பகுதிகளுக்கு சென்று, முன்பு சந்தித்த பெண்களில் சிலரை சந்தித்தேன். சரஜிவோவின் விஷேமான சூழ்நிலைகளில் வழங்கப்படும் பங்கீட்டு உணவுப் பற்றாக்குறையானதே. அதனோடு சமாளிப்பதனால் வெளிப்படையாகவே மெலிந்தும் கொஞ்சம், கொஞ்சமாகவும், வேதனையுடனும், வாழ்க்கையில் இருந்து வழுக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர்.

அவர்களுடைய மனஉறுதி பலவீனமடைகின்றது. தவிர்க்கமுடியாதென மறுத்தால் ஒழிய அவர்களுடைய விடமுயற்சி ஒரு அர்த்தமற்றதாகவே தோன்றும். வெளியூக சம்பவங்கள் தொடர்பாக அவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஆர்வமும் இல்லை. சிரிப்பு இல்லை, பகிடி இல்லை, கலந்துரையாடல் இல்லை. "ஐரோப்பாவின் பகுதிகள் எம்மைக் கைவிட்டது ஏன்?" என நான் கேட்கப்பட்டேன்.

"துப்பாக்கி குண்டுகளுக்கும் லெவில்லுக்கும் பலியாவதற்கா எம்க்கு உணவு தருகின்றீர்கள்?" என்னிடம் எந்தப் பதிலும் இல்லை. சிலர் கூறினார்கள் "சேர்பியர்களால் கொல்லப்படுவதற்காகவே, முல்லைக்களுக்கு சாப்பாடு போடுகின்றீர்கள்"

புதிய கல்லறைகள்

சரஜிவோ நகர வீதி...
எதைத் தேடி...?

தது. கணவன்மார். கொல்லப்பட்டது. சேர்பியர்களால் மனித கேடயங்களாக பாவிக்கப்பட்டது, தம்மில் இருந்து இரண்டே இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ள யுத்தமுனையில் சகோதரர்கள் இறந்து போனது, பாணுக்காக கியூவரிசையில் நின்ற நண்பர்கள் லெவில்லுக்கப்பட்டதால் கொல்லப்பட்டது. வீடுகள் அழிக்கப்பட்டது, வீட்டுச் சுவர்கள் குண்டுகள் துளைத்து அழித்துக் கொண்டு இருக்கும் போது குளிரில் விழாதபடி அறைக்குள் படுத்திருந்த குழந்தைகள்... என்று இப்படிப் பலவிதமான கதைகள், தங்களுடைய கதைகளை அவர்கள் கூறிக் கொண்டிருக்கும் போது, பலர் பயத்தினாலும் சோர்வினாலும் அதிர்ச்சியுற்றிருந்தனர்.

டேன், அப்பொழுது அவர்கள் குளிரில் சண்டை பிடிக்க வேண்டி இருந்தபோது மனப்பலத்துடன் இருந்தார்கள் ஒரு நம்பிக்கை "இந்தக் குளிர் காலத்தில் இருந்து எம்மால் வெளிவர முடியுமானால்..." என்ற நம்பிக்கை

இவ்வாதவையாகவே போய்விட்டன என்ற யதார்த்தமும் இன்று எல்லாவற்றையும் ஒரு முட்டாள்களின் சொர்க்கத்தின் கசப்பான நினைவுகளாக குறுக்கி விட்டன.

சரஜிவோ: நம்பிக்கை வரட்சியே இப்போது நம்பிக்கைக்குரியது

இருந்தது. குளிர் காலம் முடிந்ததும் ஒன்றும் மாறவில்லை. காலம் கடந்து போகிறது. வாழ்க்கையையும் நம்பிக்கையையும் இந்த யுத்தமானது கேலிக்ஞ்சுள்ளாக்குகிறது என்ற யதார்த்தத்தை மக்கள் உணர்கின்றனர். வேதனையையும் இழப்புகளையும் குறைத்துக் கொண்டு உயிர் பிழைத்திருப்பதற்கான நிலையையாவது பெற்று வாழும் நிலையை, தோற்கடிக்கப்படுகின்ற போராட்டம் ஏற்படுத்தவில்லை. இதற்கு ஒரு முடிவும் வரப்போவதில்லை. எதிர்காலமும் இல்லை. முன்னேற்றமும் இல்லை. கவலையைக் குறைப்பதற்கான வெற்றி வாய்ப்பு

நகரத்தில் நம்பிக்கை இறந்துவிட்டது. அதனால் நகரம் இறந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்பிக்கையின் இறப்பு ஒன்றும் செய்தி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததல்ல. இலக்குகளை எதிர்த்து நிற்கின்ற கறுப்பு நிறத்தினாலான உருவங்கள் எவையும் இறந்தவர்களை புதைப்பதற்காக இரங்கத்தக்க நிலையில் இல்லை. அதனால் சரஜிவோவின் சில கடைசி நிலைகளில் நம்பிக்கையின் சரணாகதியானது, வெளியாரால் கவனிப்படாமலே போய்விடுகிறது.

"எம்மைக் கொலை செய்கின்றது. உணவுப்பற்றாக்குறை அல்ல. அது யுத்தம். நீங்கள் எங்களுக்கு உதவியளிப்பது, உங்கள் மனதை திருப்பிப்படுத்த மட்டுமே. "நீங்கள், எம்மை நாமே பாதுகாப்பதற்கும் விடமாட்டீர்கள். நீங்களும் பாதுகாப்புத்தர மாட்டீர்கள்" நாம் சண்டையில் பலவீனமடையும் வரையுமே சேர்பியர்கள் காத்துக் கொண்டு இருக்கின்றனர். பிறகு அவர்கள் எங்கள் எல்லோரையும் கொன்று விடுவார்கள்;

இல்லாமல் போனவர்களுக்காக..... நிலையும் இல்லை. எல்லாவிடத்தும் நம்பிக்கை வரட்சியே இப்போது நம்பிக்கைக்குரியதாகி விடுகிறது. சரஜிவோவில் துணிச்சலானது வீரசாக சங்களோ, அபாயத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் துணிவோ, புதுத் தேடிச் செல்வதோ போன்றதல்ல. சரஜிவோவில் மன உரமானது ஒவ்வொரு மனித நேரத்தினதும் ஒவ்வொரு நாளினதும் முடிவுகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தேவைப்படுகின்றது. உடுப்பது, இருக்கும் உணவை முடிந்தளவு சிறந்த முறையில் பங்கிடுவது, சினைப்பர் குண்டுகளை

தேசத்தின் முரண்பாடுகள் சேர்பியர்களுக்கு உதவி வருகிறது. சரஜிவோ மக்கள், தமக்கிடையில் நேர்மையான புரிந்துணர்வுடன் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களது குடும்பங்கள் எந்த சமயத்தை நம்புகின்றன என்று கேட்பதற்கு முன்னாலேயே ஜோடிகள் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியுமென்ற அளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்புடைய மக்கள் அவர்கள். கடந்த 14 மாதங்களாக தொடர்ந்த பகைமையிலும் கூட இந்த நிலைமை நீடித்து வருகிறது. ஆனால் நகரத்தில் நம்பிக்கை இறந்து வருவது

முன்பு நான் வந்த பொழுது, தமது பிரச்சினையை ஐரோப்பிய மக்கள் அறிந்து கொள்ளவும், இந்த யுத்தத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வரவும், தமது நகரங்களில் சிலில் நிர்வாகம் நடைமுறைக்கு வரவேண்டுமென்ற ஆர்வத்துடன் அவர்கள், தங்களது கதைகளைக் கூறினர். ஆனால், இம்முறையோ அவர்களது கதைகள் சிந்தனையின்றி நோக்கின்றி வந்து கொண்டிருந்தன. எந்தவிதமான எதிர்பார்ப்புகளும் அற்றவையாய், மக்கள் அறிவார்கள் தாம் கைவிடப்பட்டதையும், தங்களை அவர்களது சர்வதேச அரசியல் பொருளாதார நலன்களுக்காக மட்டுமே மற்றவர்கள் பாவிப்பார்கள் என்பதையும் அதுமட்டுமே தம்மிடமிருந்து அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய ஒரு லாபம் என்பதையும் அந்த மக்கள் அறிவார்கள். உலகம் அவர்களுக்கு பிழை செய்து விட்டது. அது அவர்கள் கூறிய கதைகளின் பற்றாக்குறையினால்வ. மாறாக கேட்பதற்கோ, செயற்படுவதற்கோ, முயற்சிக்காதவர்களின் பற்றாக்குறையினாலேயே என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை.

தமிழில்: செல்லமமா
நன்றி: Aliran monthly

சிந்திரம் கடைக்கும்... ஆனால், அது எப்போது..?

இவானா பெனாஸ்: மத்திய பொன்னியாவைச் சேர்ந்த பிரா என்ற குரோஷியக் குக்கிராமம் ஒன்றின் 12 வயதுச் சிறுமி. முஸ்லிம் படைகளின் ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்பட்டு வெளியேற முடியாமல் இருக்கும் அச்சிறுமி பிரான்ஸிலுள்ள தனது பள்ளித் தோழி சன்ராவுக்கு எழுதிய கடிதம் இது. இது வெறும் கடிதமல்ல; யுத்தகால அனுபவங்களைக் கூறும் கதை. 'BRUCKEN BAUER' என்ற சுவிஸின் வாராந்த சஞ்சிகை ஒன்றில் வெளிவந்த இக்கடிதம் இங்கு அப்படியே மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

யாகவே உள்ளனர். இன்னும் கொஞ்சச் சிறுவர்கள் நான்கு சக்கர வண்டியில் உள்ளனர். இவை வெறும் 'பருடி' அல்ல என்பதை நான் உனக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நீ, வசித்த வீதியின் பெயர் இப்போது தொலைக்காட்சி வீதி. ஏனெனில் உலகின் பல பாகங்களிலுமுள்ள தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களின் படப்பிடிப்பாளர்கள் இங்குள்ள வீடுகளில் தான் இருக்கின்றனர். உனது வீட்டில் பி.பி.சி இயங்குகின்றது. நான் அங்கு போக முடியும். ஆனால் நான் அங்கு போவதில்லை. ஏனெனில் ஆட்டோவில்களின் பயம். விக்டோரியாவின் கடை நீண்டகாலமாக முடியிருக்கிறது. என்னால் எங்கேயும் சலாமி, வாழைப்பழம் வாங்க முடியாது. எனக்கு சலாமி அனுப்பி வைப்பீரா? நான் இன்னும் அவரைக்காயும் உருளைக்கிழங்கும் தான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

கைகளும் ஆற்றில் குளிக்கப் போனோம். கடுமையான வெப்பமாக இருந்தது. நாங்கள் குளித்துக் கொண்டிருக்கும் போது மிகவும் அருகாமையில் ஒரு 'கிரனைட்' வெடித்தது. ஏய்.....! உடனே நாங்கள் விரைவாக வெளியே வந்தோம். அதே நேரத்தில் இன்னும் இரண்டு கிரனைட்டுக்கள் ஆற்றுக்குள் வெடித்தன. சரியாக அந்த இடத்தில் தான் நாங்கள் நீந்தி விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம். எனக்குப் பயமாக இருந்தது. நான் எனது உடுப்புகள் இன்றி வீட்டுக்கு ஓடினேன். இப்போது நாங்கள் ஆற்றில் குளிப்பதில்லை.

அப்பா, கொஞ்சக் காலமாகத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்வதில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு இரண்டாவது இரவிலும் அவர் கூட்டுக் காலுக்குப் போகிறார். அனேகமாக அடுத்த நாள் காலையில் தான் அவர் வருவார். அவருக்கு ஒரு சீருடையும், துப்பாக்கியும் உள்ளது. அம்மா அவருக்கு எப்போ

வேளை அவுஸ்ரேலியாவில், அவுஸ்ரேலியா உலகில் மிகச் சிறந்த இடம். எனக்கு இரண்டு மாமிகள் அங்கு இருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த ஏழு வருடங்களாக அவர்களைப் பற்றி எனக்கு ஏதுவும் தெரியாது. நான் ஒரு தடவை பிரான்ஸ் வரவும் விரும்புகிறேன். 'போட்டோ மாடல்' ஆக வருவதற்கு எனக்கு ஆர்வமாய் உள்ளது. ஜக்குவாவினா சொன்னாள். 'போட்டோ மாடல்' ஆக வேண்டுமானால் பிரான்ஸுக்குப் போக வேண்டும் என்று. நான் இப்போது வளர்ந்து இருக்கிறேன். 4 அல்லது 5 சென்றி மீற்றர். எனது தலைமயிர்கள் முன்னர் இருந்ததை விடவும் நீளமாக உள்ளன. ஆனாலும் மெலிந்து விட்டேன். எனக்கு அது விருப்பம்.

என்னிடம் இரண்டு முயல்கள் உண்டு. நானும், சகோதரன் இவானும் அவற்றிற்கு தீனிபோடுவோம். நான் நினைக்கிறேன் நாங்கள் இங்கிருந்து போவ

எங்களுக்கு மின்சாரம் இல்லை. இரவில் பெற்றோல் விளக்குகளையும், மெழுகுவர்த்திகளையும் நாங்கள் எரிக்கின்றோம். ஆனால் நாங்கள் எப்போதும் நேரகாலத்தோடு படுக்கைக்குச் சென்று விடுவோம்.

நான் அம்மாவின் 'பெற்றாக' இன் மரணச் சடங்கிற்குப் போயிருக்கிறேன். சவப்பெட்டி திறந்திருந்தது. அதனால் அவரின் முகத்தைப் பார்க்க முடிந்தது. அன்பான அந்த முகத்தின் வாயில் இரத்தம் தோய்ந்து இருந்தது. ஏன் அவர் இறந்தார்? நான் அம்மாவைக் கேட்டேன். 'எங்கள் எல்லோருக்காகவும் அவர் இறந்துள்ளார்! என்றால் அம்மா. ஆனால், அப்பா இப்பவும் கூட்டுக்காவல் கடைமக்குப் போகிறாரே என்று சொன்னேன் நான். அந்த நிமிடத்தில் அம்மா வாயடைத்துப் போனாள். அவளால் தொடர்ந்து எதுவும் பேசமுடியவில்லை.

(வாக்.....உவாக்.....வாந்தி எடுப்பது போன்ற உணர்வு)

இன்னும் குறைந்தளவான கார்கள் தான் பிலாவில் உண்டு. இரானுவம் அதிகமான குடும்பங்களில் கார்களை எடுத்துச் சென்றுவிட்டது. எனது பாட்டனாரிடம் இன்னும் கார் இருக்கிறது. மிலாவிடம் உண்டு. அவருக்கு அது தேவை, தண்ணீர் எடுத்து வருவதற்கு மிலானும், விக்டோரியாவும் எப்போதும் வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையாளர்களுடன் தான் திரிவார்கள். அவர்களில் அதிகமானவர்கள் நல்லவர்கள். ஆனால் இருவருடன் தான் எதையாவது கதைக்க முடியும். அவர்கள் ஜேம்ஸ், கீர்க். அவர்கள் குரோஷியர் மொழி கதைக்கிறார்கள்.

யுத்தம் ஆரம்பித்ததில் இருந்து அதிகளவான ஐ.நா. இரானுவத்தாங்கிகள் இங்கு வந்த வண்ணம் உள்ளன. இவை வரும் போது பெரிய இரைச்சலாகவும், பயமாகவும் இருக்கும். ஆனால் எனக்குப் பழகிவிட்டது. எல்லாம் ஒன்று தான். பெயர்கள் அவர்கள் வாகனங்களுக்கு அப்பிள் எறிவார்கள். அவர்கள் கெட்டவர்கள் அல்ல.

தும் சிகரெட் மற்றும் பொருட்களைக் கட்டிக் கொடுப்பார். அவர் வீட்டுக்குத் திரும்பி வரும் வரையும் நானும், அம்மாவும் பயந்து கொண்டோம் இருப்போம். நான் நினைக்கிறேன் இங்கு மிகவும் மோசமான சூழ்நிலை. எங்கும் கிரனைட்டுக்கள், நான் தனியாக, எல்லோரும் ஊரவிட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள். எனக்கு யாரும் உதவியும் இல்லை. இதனால் என்னால் நித்திரை செய்யக்கூட முடியவில்லை.

சில தினங்களுக்கு முன் நாங்கள் மூன்று நாட்கள் நிலத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் வாழ வேண்டி ஏற்பட்டது. முழு பிலாவிலும் ஒரே யுத்தம். துப்பாக்கி வேட்டுக்கள், கிரனைட் சத்தங்கள். அது ஒரு பயங்கர அனுபவம். நிலத்தின் கீழ் இருப்பாகவும், குளிராகவும் இருந்தது. எல்லோர் மத்தியிலும் அச்சம் நிலவியது. அம்மா சொன்னார் "உண்மையில் நாங்கள் எல்லோரும் வெகுவினரவில்லை. பிலாவை விட்டு ஓட வேண்டி வரும்" என்று. ஐ.நா படையினர் சொன்னார்கள் "அது நல்லதாக இருக்கும். ஏனெனில் இங்கு இருப்பது ஆபத்தானது" என்று.

தாய் இருந்தால் அவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டும் என்று. கவலையாகவும், துக்கமாகவும் உள்ளது. நீ இங்கு இல்லாமல் இருப்பது, எங்கள் நண்பிகளில் பலரை நாம் பிரிந்து இழந்து உள்ளோம். எனக்குத் தெரியாது இவர்கள் எல்லோரும் எங்கு போய் இருக்கிறார்கள் என்று. சில நாட்கள் இருப்பார்கள் பின்னர் பார்த்தால் ஆட்கள் இல்லை. இப்போது ஐக்கு வாலினா என் சிறந்த நண்பி. அவள் டிரப்பேயில் இருந்து வந்துள்ளாள். 17 வயதான அவள் எனக்கு அடுத்தவீட்டில் வசிக்கிறாள். ஐக்கு வாலினாவுக்கு நீண்ட அழகான தலைமயிர். மேலும், நான் நினைக்கிறேன் அவள் அழகானவள் என்று. டூங்கள் இருவரும் எப்போதும் தண்ணீர் எடுப்பதற்கு ஒன்றாகப் போவோம். தண்ணீர் எடுக்கும் இடம் நாங்கள் இருக்கும் இடத்தில் இருந்து அதிக தூரத்தில் இல்லை. நான் ஒரு கவனையும், அவள் ஒரு கவனையும் தூக்குவோம். ஒவ்வொரு கவன்களும் 5 வீற்றர் தண்ணீர் கொள்ளும்.

அந்த நிகழ்ச்சி ஓரளவு தாமதமாகவே ஆரம்பமானது. பெற்றாக வாழ்ந்த வீட்டுக்கு முன்தான் அது நடந்தது. பெற்றாகின் அம்மாவும், பாட்டியும், தாங்கொண்ணாத துயரத்தில் அழுது தள்ளினார்கள். எவருமே எதுவும் சாப்பிடவில்லை. பானும், பாலும், வெண்ணெய்க் கட்டியும் மேசையில் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தன. அது முழு இருட்டைப் போன்று இருந்தது. சவப்பெட்டி கறுப்புக்காரில் வைக்கப்பட்டது. பெற்றாகின் அப்பாவும், அவரது மாமாவும் மட்டுமே கூடலைக்குக் காரோடு போனார்கள். 'இப்போது, கட்டாயம் அப்படித்தான் செய்ய வேண்டியுள்ளது. நாங்கள் அதிகளவு ஆட்கள் கூடலைக்குப் போவோமானால் அங்கு கிரனைட்டுக்களுக்கு இரையாக வேண்டியிருக்கும்' என்றார் அப்பா.

யுத்தம் என்பது முட்டாள்தனம். ஏனெனில் குழந்தைகளும், தாய்களும் கொலை செய்யப்படுகிறார்கள். வளர்ந்தவர்களும் கூடத்தான். எனக்குத் தெரியாது என்ன இங்கு நடக்கின்றது என்று. எதிர்காலத்தில் என்ன இங்கு நடக்கப் போகின்றது என்று. நான் வளர்ந்தவர்களிடம் இது பற்றிக் கேட்டால் 'நீ இளம் பிள்ளை உனக்கு ஒன்றும் விளங்காது' என்று அவர்கள் கூறி விடுகிறார்கள். இங்கு நிலைமை மிகவும் கொடூரமானது. பாட்டாவும், பாட்டியும் வாழ்ந்த இடத்தில் அவர்களைக் கடத்திச் சென்று விட்டார்கள். அதன்பின் அவர்கள் விடுகுறையாடப்பட்டு விட்டது. அதற்குப் பின் படையினர் பாட்டாவின் சகோதரனைக் கொலை செய்து விட்டார்கள்.

யுத்தம் பிலாவில் ஆரம்பாவதற்கு முன் எனது அடுத்த பாட்டி ஒஸ்திரியாவுக்குப் போய்விட்டார். பாட்டா எங்கோடு வாழ்ந்து வருகிறார். அவருடைய சொத்துக்களை படையினர் தீக்கிரையாக்கிவிட்டனர். அவர் பாட்டியிடம் ஒஸ்திரியாவுக்குப் போக விரும்புகிறார். ஆனால் முடியவில்லை. நாங்கள் அடைபட்ட நிலையில் இங்கு வாழ்கிறோம். எங்களால் எதுவும் செய்ய முடியாது.

நான் நினைக்கிறேன் சுதந்திரம் கிடைக்கும் ஆனால் அது எப்போது என்று தான் தெரியாது. சன்ரா! தயவு செய்து எனக்கு பதில் எழுதவும்.

சன்ரா தராபா:
முகவரி தெரியாத இடத்தில் பிரான்ஸ்.
பிலா, ஓட்டோபர் -1993
அன்புள்ள சன்ரா!
நீயும் ஜோசப்மும் எப்படியிருக்கிறீர்கள். நீ மாறியிருக்கிறாயா? நீ எங்களை விட்டுப் பிரிந்து நீண்ட காலமாகி விட்டது. நாங்கள் இருவரும் கடைசியாகப் பள்ளிக் கூடத்தில் சந்தித்த நாள் உனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா? அதற்குப் பிறகு உன்னைப் பற்றி நான் எதுவும் அறியவில்லை. பிரான்ஸில் இருக்கிறாய் என்பதைத் தவிர. எமது 'பிலா' கிராமத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அவை படுமோசமான வருந்தத்தக்க நிகழ்வுகள். அதிகமான மக்கள் கொலை செய்யப்பட்டு விட்டார்கள். எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. இங்கு மனிதர்கள் வீதியில் நடந்து செல்ல முடியாது. உண்மையில் நான் இப்போது 5ம் வகுப்பில் படிக்க வேண்டும். ஆனால் இங்குதான் பாடசாலைகள் நடைபெறுவதில்லையே. எங்கள் பாடசாலையில் அதிகளவான ஐக்கிய நாடுகள் படையினர் குடி கொண்டுள்ளனர்.

தேவாலயங்களில், பிரார்த்தனைகள், கொண்டாட்டங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாமல் உள்ளது. 'நோவாபிலா' வில் உள்ள தேவாலயம் இப்போது வைத்தியசாலையாக உள்ளது. நான் நேற்று 'இபோ'வுடன் அங்கு போயிருந்தேன். அங்கு அவர் தாழியாக வேலை செய்கின்றார். இங்குள்ள நோயாளர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு கட்டிகள் இல்லை. இதனால் நாங்கள் தேவாலய வாங்குகளை ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கட்டிக் கொடுக்கப் பயன்படுத்துகின்றோம். தேவாலயத்தில் சிக்க முடியாத அளவுக்கு தூர்நாற்றம் வீசுகின்றது. இங்கு முன்னொடி விடவும் முற்றிலும் வேறப்பட்ட நிலைமை நிலவுகின்றது. அதிகளவு மக்கள், குழந்தைகள் உட்பட இங்குதான் உள்ளனர். அதிகமானவர்களுக்குக் கால்கள் இல்லை. அல்லது ஒரு கையை இழந்துள்ளனர். இவர்கள் படுத்தபடுக்கை

முன்னர் எனக்குக் 'கிரனைட்' டுக்குப் பயம் இருக்கவில்லை. இப்போது பயம். நேற்று நானும், வேறு சில பிள்

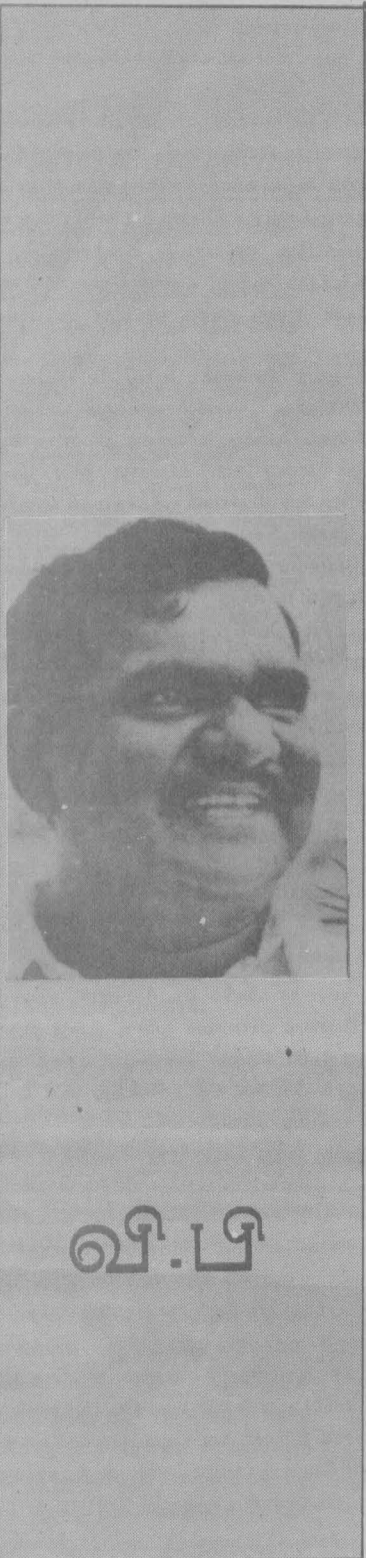
என்னால் சுயமாக முடிவு எடுக்க முடியுமானால் 'எங்கு சுதந்திரம் உண்டோ அங்கு நான் வாழ விரும்புகிறேன்' சில

நாங்கள் நான் ஒன்றுக்கு இரு தடவைகள் தண்ணீர் எடுக்க வேண்டியிருக்கும். சில நாட்களில் இன்னும் அதிகமாகவும் தேவைப்படும். சில நாட்களில்

என்றும் உன்னை மறவாத தோழி இவானா

சரிநிகர்

தாக்குதல்

வி.பி

எனக்கு ஒரு நண்பன் இருந்தான். அவன் பெயர் மாறன். பாடசாலையில் படிக்கிற காலத்தில் செருப்பு போடாது பாடசாலைக்கு வருவான். அவனிடம் அதற்குக் காரணம் இருந்தது. "எல்லோருக்கும் எப்ப செருப்பு போட வசதி வருகிறதோ அப்பதான் நானும் போடுவன்" அவன் அப்படிச் சொன்ன போது அவன் வயது பதினமூன்று. 1973 ஆம் ஆண்டு.

அப்படி அவனைப் பாதித்தவர் வி.பி. என அழைக்கப்படுகின்ற வ.பொன்னம் பலம்.

எமது ஊரில் (அளவெட்டி) வி.பியின் சேவைகள் அதிகம் இருந்தது. அரசாங்கம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைக்க முன்னர், இருந்த கூப்பன் கடைகளையும், சங்கக்கடைகளையும், கொம்பனிக் கடையையும் ஒன்றிணைத்து அளவெட்டி கூட்டுறவு சமூகம் எனும் கூட்டுறவுச் சங்கக்கடை ஒன்றிணையும் அமைத்திருந்தார். இலங்கையின் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இது முன்னோடியாகவும் அமைந்தது. பின்னர் உருவான அளவெட்டி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் பதவியேற்று இலங்கையில் முன்னணி வாய்ந்த பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கமாக மாற்றியமைத்தவர் வி.பி.

காங்கேசன்துறைத் தொகுதியில் தமிழரசுக் கட்சியின் கோட்டையாக அளவெட்டி விளங்கியிருந்த சமயம் அது. தமிழரசுக் கட்சித்தலைவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் கலமமாக வெற்றி கொள்கின்ற நேரம். அளவெட்டியிலிருந்து செல்வநாயகத்தை எதிர்த்து வி.பி. தேர்தலில் நிற்கிறார். அவருக்குப் பின்னால் இளைஞர் குழாம் திரள்கின்றது. அவரது கொள்கைகளை இளைஞர்கள் அங்கீகரிக்கிறார்கள். அதற்காக வேலை செய்கிறார்கள். கொம்புனிச் சித்தாந்தம் இளைஞர்களைக் கவர்கிறது. வி.பி.யிடம் அவர்களுக்கு தகப்பன், மகன் உறவு. தோழமை உணர்வு. எல்லாம் கலந்த பாசம். 1970 ஆண்டுத் தேர்தலில் செல்வநாயகத்தை தேர்தலில் வி.பி. வென்று விடுவார் எனும் நம்பிக்கையும் அளவெட்டியில் நிலவியது.

ஒரு உண்மை - விமர்சனத்துக்கு அப்பால் வி.பி.தான் கொண்ட கொள்கைக்காக தான் சார்ந்த கட்சிக்காக உழைத்தார். விகவாசமாக உழைத்தார்.

பெரும்பான்மைத் தமிழ் மக்களால் 'தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்' என அழைக்கப்பட்ட என்னைப் போன்ற பலரிருகு வி.பி. ஆதர்சமாக விளங்கினார். எம்மை மனிதனாக மதித்து, எம்மைச் சகல தகுதிகளிலும் உயர்த்த முனைந்தவர்; உயர்த்தப்பட்டவர்களுக்காக 'அடங்காத தமிழர்' சி.சுந்தரலிங்கம், எஸ்.கே.வி.செல்வநாயகம், போன்றோர் தேர்தலில் நின்ற சமயம் வி.பி. எம் அணிக் காக வேலை செய்தார்.

அவரில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் ஊரில் ஒவ்வொரு குடும்பங்களையும் அவருக்குத் தனிப்பட்ட தெரிந்திருந்தது.

வி.பியின் மேடைப் பேச்சுக்கள் வெகுவாக ரசிக்கக் கூடியவை. எதிரியைப் புண்படுத்தாத, அரசியல் கருத்துக்களை மட்டும் பேசுவதனைக் கவலயாகக் கொண்டவர். அவரது அரசியல் எதிரிகள் அவரை 'வருவார் போவார்' (வ.பொ) என்றும் 'சிறீமாவின் சீலைத் தலைப்பைப் பிடித்துத் தொங்குபவர்' என்றெல்லாம் கிண்டலடித்த போதும், அவர் தனது பாணியிலிருந்து மாறுபடவில்லை. அவரது அரசியலின் இறுதிக்காலங்களில் வி.பி.தோல்விகளைத் தழுவினார் என்ற போதிலும், நேர்மையான அரசியல்வாதியாகத் திகழ்ந்தார் என்பதனால் அவருக்கு என் அஞ்சலி.

- அளவெட்டியான்

ஏப்பிரல்-3
மணலாறு ஆந்தகுளம் பிரதேசத்திலுள்ள 'ஜயபூமி' முகாமைச் சேர்ந்த படையினரின் தாக்குதலால் 3 புலி உறுப்பினர்கள் கொலை செய்யப்பட்டனர். 10 பேர் படுகாயம் என அரசு தர்ப்பு தெரிவிக்கின்றன. புல்மோட்டை பொலிஸ் பாதுகாப்பு அரண் மீதான புலிகளின் தாக்குதலில் இருபொலிலார் ப.லி. நால்வர் காயம். புத்தளம் அகதி முகாம் எரிந்து நாசம். 156 குடிசைகள் முற்றாக சேதம். 700 பேர் உடமைகளை இழந்தனர். ஒருவர் பலியானார்.

ஏப்பிரல் -4
பேருவளை பிரதேச சபையின் க.க உறுப்பினர் சந்திர டி.சிவலா இனந்தெரியாத நபர்களால் மொறகல்வையில் வைத்துச் சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டார்.

ஏப்பிரல் -5
கணேசுவல் அதிரடிப்படை முகாமில் நடந்த குண்டு வெடிப்புச் சம்பவத்தில் இராணுவத்தை சேர்ந்த ஒருவர் பலி.

ஏப்பிரல் -6
ருவண்டா, புருண்டி ஜனாதிபதிகள் பேச்சுவார்த்தை நடத்திவிட்டு ஜெட் விமானத்தில் திரும்பி வருகையில் ரொக்கத் தாக்குதலுக்கு இலக்காகி இருவரும் பலி.

ஏப்பிரல் -7
வவுனியா இளமருதங்குளம் எனும் இடத்தில் பாதுகாப்பு படையினரின் தாக்குதலில் 8 விடுதலை புலி உறுப்பினர்கள் கொலை செய்யப்பட்டனர் என அரசு அறிவித்தது.

ஏப்பிரல் -8
கொழும்பில் குண்டுவெடிப்பு. மெரியட் ஹோட்டல் தாஜ் சமுத்திரக் ஹோட்டல், சபையர் ஹோட்டல், தெகிவளை மிருகக்காட்சிசரவை, கல்கிஸ்ஸை கடற்கரை ஆகிய இடங்களில் இக்குண்டு வெடிப்பு சம்பவம் நடந்துள்ளது. குண்டு வைக்கச் சென்ற இருவரில் ஒருவரான அருள்தால் குண்டு வெடிப்பில் கொல்லப்பட்டார். 14 பேர் சிறு சிறு காயங்களுடன் தப்பித்தனர் என அரசு தெரிவித்துள்ளது.

கம்புறுப்பிட்டி சோதனை முகாமில் புலிகளின் தாக்குதலினால் இராணுவத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் பலி. பலர் காயம் புலிகள் தர்ப்பிலும் காயம்.

அச்சுவேலியில் இராணுவத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கண்மூடித்தனமான ஷெல் தாக்குதலில் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மூன்று பெண்களான சிவலிங்க முர்த்தி பேரின்பநாயகி (54), வேலுப்பிள்ளை சகுந்தலா தேவி (42) சிவலிங்க முர்த்தி சிவதர்ஷினி (19) ஆகியோர் கொல்லப்பட்டனர். இன்னுமொருவர் படுகாயமடைந்தார்.

புத்தளம் எழுவன்குளம் இராணுவ முகாமைச் சேர்ந்த இராணுவ வீரர் ஒருவர் குண்டுகளுடன் தூங்கிக் கொண்டிருந்த போது குண்டு வெடித்து மரணம்.

ஏப்பிரல் -10
கொழும்பில் நடந்த குண்டு வெடிப்பின் காரணமாக சந்தேகத்தின் பேரில் மலையகம் மற்றும் வட-கிழக்கைச் சேர்ந்த ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட இளைஞர் யுவதிகள் கைது.

ஏப்பிரல் -11
கொழும்பில் இடம்பெற்ற குண்டு வெடிப்புச் சம்பவங்களுக்கு தாங்களே பொறுப்பு என 'சமூகபடை' எனும் அமைப்புச் சுவதேச செய்தி நிறுவனமொன்றிற்கு தொலைபேசியில் அறிவிப்பு.

தப்பிச் செல்ல முயற்சித்த இருவர் மீது மிரிகான பொலிஸினரின் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு ஒருவர் பலி என அரசு அறிவிப்பு. கொழும்பு முகத்துவாரத்தில் சந்தேகத்தின் பேரில் மூன்று தமிழ் வாலிபர்கள் கைது.

ஏப்பிரல் -12
கொழும்பு புதுச்செட்டித்தெருவில் விடியற்காலை பொலிஸாரின் தேடுதல் வேட்டையில் 30 தமிழ் இளைஞர் யுவதிகள் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது.

ஏப்பிரல் -13
முட்டக்களப்பு மாநகரசபை உறுப்பினரான ராஜநாதன் பிரபாகரன் சந்தேகத்தின் பேரில் கொழும்பில் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைப்பு.

ஏப்பிரல் -15
மாத்தளை மாநகரசபையின் ஐ.தே.க. உறுப்பினர் ரஹ்மான் ஹுசைன் அவரது உறவினர் வீட்டில் வைத்து மோட்டார் சைக்கிளில் வந்த இனந்தெரியாத நபர்களால் சுட்டுக்கொலை செய்யப்பட்டார்.

அரசியல்வாதிகள் மூவரின் ஊழல்களை வெளியிட்ட காரணத்தினால் தனக்கு வஞ்ச ஊழல் ஆணையாளர் பதவி வழங்கப்படவில்லை என உதவி வஞ்ச ஊழல் ஆணையாளர் விஜய பீ அன்ரனி மேல்நீதிமன்றத்தில் 100 லட்ச ரூபா நட்புக் கோரி வழக்குத் தாக்கல் செய்துள்ளார்.

ஏப்பிரல் -17
8ம் திகதி கொழும்பில் இடம்பெற்ற குண்டுவெடிப்புக்கு "எல்லாள் படை" எனும் அமைப்பு தாங்களே சம்பவத்துக்கு காரணம் என உரிமை கோரியுள்ளதுடன் உல்லாசப்பயணிகளுக்கு கொலை அச்சுறுத்தல்களையும் விடுத்துள்ளது.

ஏப்பிரல் -16
மணலாறு பொலிஸ்நிலையம் மீது புலிகள் நடத்திய தாக்குதலில் பொலிஸ் ஒருவர் மரணம். மூன்று பொலிஸார் படுகாயம்.

தோல்வியை நோக்கி

எதிர்வரும் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் ஐ.தே.க வேட்பாளருக்கு எதிராக மேல் மாகாண சபை முதல் அண்மச்சர் சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா போட்டியிட்டால் நான்கு வட்சம் வாக்குகளை அவர் மேலதிகமாகப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் உள்ளதாக தேசியப் புலனாய்வுத்துறையினர் (N.I.B) தமது அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளனர். ஐ.தே.க.வில் அரசியல் ஸ்திரீப்பாடு சம்பந்தமாக ஆய்வொன்றை நடாத்திய தேசிய புலனாய்வுத்துறை இம்மாதம் 7ம் திகதி சமர்ப்பித்த தமது ஆய்வறிக்கையிலேயே இவ்வாறு தெரிவித்துள்ளது. இத்தேசியப் புலனாய்வுத்துறை தென்மாகாண சபைத் தேர்தலுக்கு முன்பாக அத்தேர்தலில் ஐ.தே.க தோல்வியைத் தழுவும் என அறிவித்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

தேசிய குற்றப் புலனாய்வுப் பிரிவின் சிரேஸ்ட பொலிஸ் அதிகாரியான சேனக் சிவ்வாவின் தலைமையில் 144 பொலிஸ் அதிகாரிகளைக் கொண்ட இந்த ஆய்வுக்குழு கடந்த ஜனவரி மாதத்திலிருந்து தனது ஆய்வினைத் தொடர்ந்திருந்தது. இவ்வாய்வின் போது தொண்டமான் ஐ.தே.க.வுடன் சேர்ந்திருந்து தேர்தலில் பங்கு பற்றுவார் என்று எடுத்துக் கொண்டே இவ்வாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வின்படி சந்திரிகாவிற்கு ஜனாதிபதித் தேர்தலில் நாலு வட்சம் மேலதிக வாக்குகள் கிடைக்கும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இவ்வாய்வின் போது இக்குழுவினர் வடபிரதேசத்தை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

- இனியவள்

'பிதாவே என்னை மன்னியும்'

மீண்டும் என்னை சிலுவையில் அறையுங்கள் மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்த குற்றத்துக்காய், பாரம் நிறைந்த சிலுவையை முதுகில் சுமத்துங்கள் கல்லிலும் முள்விலும் என்னை நடத்துங்கள் சவுக்கினால் அடியுங்கள் வடிகின்ற ரத்தத்தை பார்த்து ரசியுங்கள்
இரும்புக் கம்பி மண்நிறைந்த குழாய் மண்வெட்டிப் பிடி
எதனாலும் என்னை தாக்குங்கள் கைகளை கால்களை உடைத்து வீசுங்கள் கண்களைப் பிடுங்கி காக்கைக்கு வீசுங்கள்
இயந்திரத் துப்பாக்கியினால் எனது நெஞ்சு பிளக்கட்டும் எனது மூளை சிதறட்டும்.
எனது எண்ணங்கள் எனது ஆசைகள் எனது உணர்வுகள் எல்லாம் அழியட்டும்
மீண்டும் என்னை சிலுவையில் அறையுங்கள் மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்த குற்றத்துக்காய்.

